

...وَمَا آتَنَّكُمْ أَرْرَسُولُ فَخُدُوهُ وَمَا نَهَنَّكُمْ عَنْهُ فَاتَّهُوا ...

«...Пайғамбар ўзи сизларга ато этган нарсани олинглар. У зот сизларни қайтарған нарсадан қайтинглар!....»

“Хашр” сураси, 7-оятдан.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйида бир кун

Муаллиф: Абдул Малик Қосим

Таржимон: Абу Мұхаммад Асарий

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Кириш

Пайғамбарини ҳидоят ва ҳақ дин билан юборган Аллоҳ таолога ҳамду санолар, барча оламга раҳмат қилиб юборилган пайғамбаримизга, Унинг оиласи ва барча сахобалариға салавоту саломлар бўлсин.

Бугунги кундаги одамларнинг кўплари ё ғулув кетган ва ёки лоқайд бўлган. Уларнинг айримлари Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақида ғулув кетдилар, охир-оқибат эса ширк келтириш даражасига етиб бордилар ва ўз эҳтиёжларини Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга дуо қилиб, ундан мадад сўрай бошладилар. Баъзилари эса Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олиб келган йўли ва сийратига эргашишдан ғафлатда қолиб, у зотни ўз ҳаёти учун йўл кўрсатувчи маёқ ва белги қилиб олмадилар.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сийратлари ва ҳаётининг нозик тафсилотларини оммага қулай ва енгил услуб билан яқинроқ олиб келиш максадида, барчасини ўз ичига олмасада, ушбу саҳифаларни тўлдирмоқдамиз...

Шундай бўлса-да, бу ёзганларимиз Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳаёти ва сифатларининг мўъжазгина дебочасидир. Мен уларни тўлалигича баён қилмадим, балки, бугунги кунда одамлар ҳаётида кўринмай колган, деб ўйлаганим хислат ва фазилатларга чекландим. Ҳар бир хислат ва фазилатнинг баёни учун икки ёки уч ҳадис зикр қилишга чекландим. Ҳолбуки, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳаёти – уммат учун даъват ва ҳаёт дастури эди. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тоат-ибодатда, гўзал ахлоқ ва хушмуомала ҳамда мақомнинг олийлигига пешво эдилар. Унга Аллоҳ таолонинг айтган мақтоби етарлидир:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

«Сиз улуғ ахлоқ узрасиз».

“Қалам” сураси, 4-оят.

Аҳли сунна вал жамоа Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни Аллоҳ қўйган манзилатга қўядилар. У Аллоҳнинг қули ва Росули, дўсти ва танлаганидир. Уни болалари ва оталаридан,

ҳаттоки ўзларидан ҳам кўра кўпроқ севадилар. Бироқ унинг ҳақида ғулув кетмайдилар, уни ҳаддан зиёд олқишиламайдилар. У зот учун юқорида айтилган манзилати кифоядир.

Биз шу йўлдан кетамиз: мавлудларни пайдо қилиб, базмлар уюштирумаймиз. Балки, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни буюрганларидек севамиз, у зотга буюрганларида итоат этамиз, қайтарган ва тўхтатган нарсаларидан сақланамиз.

Биз учун бу дунёда Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни кўриш насиб этмаган, ўртамида қанча-қанча асрлар бўлсада, мен Аллоҳ таолодан Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам куйидаги ҳадисларида зикр қилган кишилардан қилишини сўрайман.

«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қани энди биродарларимизни кўрсам эди», дедилар, Саҳобалар: «Биз сизнинг биродарларингиз эмасмизми?», деб сўрадилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сизлар менинг саҳобаларимсиз. Биродарларимиз эса ҳануз келмадилар», дедилар. Саҳобалар: «Ё Росууллоҳ, ҳануз келмаган умматингизни қандай танийсиз?», деб савол бердилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қани айтингчи, агар бир кишининг қашқа отлари тим қора отлар орасида юрган бўлса у ўз отларини таний оладими?», дедилар. Саҳобалар: «Бўлмасачи, ё Росууллоҳ», деб жавоб бердилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Улар таҳорат ўринлари порлаган ҳолда келадилар. Мен эса уларни ҳавзим олдида кутиб тураман», дедилар».

Имом Муслим ривояти.

Аллоҳ таолодан бизларни ҳам Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг осорларига эргашиш, сийратидан намуна олиш ва суннатидан сипқорганлар қаторида қилишини, шунингдек, бизларни Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга Адн жаннатларида бирга қилишини ҳамда Унга қилган хизматлари эвазига катта – катта мукофотлар беришини сўрайман.

Аллоҳ таоло пайғамбаримиз, Унинг оиласи ва саҳобаларига салавоту саломлар йўлласин.

Абдул Малик ибн Мухаммад ибн Абдур Раҳмон Қосим

Зиёрат

Қадим асрларга қайтиб, ўтган тарих сахифаларини вараклаймиз, унинг сахифаларини ўқиб, хар бир сатри ҳакида тафаккур қиласиз ҳамда ҳарфлар ва сўзлар орқали Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларини зиёрат этамиз...

Биз Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларига кириб, ахволи ва воқеъий ҳолати билан танишиб, унинг сўзларига қулоқ солайлик ҳамда пайғамбарнинг уйида фақатгина бир кун меҳмон бўлиб, дарсу ибрат олайлик-да, айтилган сўзлар ва қилинган ишлар билан қалбимизни ёритайлик...

Одамларнинг билими ошиб, кўп нарсаларни ўқиб, Шарку Фарбни китоблар, мактублар, фильмлар ва ҳужжатлар оша зиёрат эта бошладилар... Биз эса Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйини шаръий зиёрат қилишга, унда кўрган ва билган нарсаларимизни ҳаётимизга жиддий татбиқ қилишга улардан кўра лойикроқмиз. Ёзилажак сахифалар кўп бўлмагани учун ҳам, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларида муайян мақомлардагина тўхталиб ўтамиз. Шояд, бу билан нафсимизни тарбиялаб, уларни ҳаётимизда татбиқ қилсак.

Мусулмон дўстим!

Биз ўтган асрлар сахифасини кўзимиз кўрмаган нарсалар билан завқланиш ва яшаб ўтган инсонларнинг ҳаётини кўриш учунгина варакламаймиз. Аксинча, Аллоҳ таолонинг ўз пайғамбарини севиш учун қилган амрига итоат этиб Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳаётини ўқиц, суннатларига эргашиш ва у зотнинг дастури ва йўлларида юриш билан Аллоҳга ибодат қиласиз. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга бўлган муҳаббатнинг энг муҳим белгиси эса унга амр этилган нарсаларида итоат этиш, қайтарган ва тўхтатган нарсаларидан тийилиш, демакдир...

Аллоҳ таоло Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни биз учун пешво ва намуна қилди. Шунинг учун ҳам, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга бўйсуниб, итоат этишни фарз қилиб деди:

قُلْ إِنَّكُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُخَيِّبُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

«(Эй Мұхаммад алайхис-салом), айтинг: «Агар сизлар Аллохни севсангиз, менга эргашиңлар. (Шунда) Аллох сизларни севади ва гуноҳларингизни мағфират қилади. Аллох (гуноҳларни) мағфират қилгувчи, меҳрибондир».

“Оли Имрон” сураси, 31-оят.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْوَأْ حَسَنَةً لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ آلَّا خَرَقَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

«(Эй мұминлар), сизлар – Аллоҳ ва охират кунидан умидвор бўлган ҳамда Аллоҳни қўп ёд қилган кишилар учун Аллоҳнинг пайғамбари (иймон-эътиқоди ва хулқи атвори)да гўзал намуна бордир».

“Аҳзоб” сураси, 21-оят.

Аллоҳ таоло пайғамбарга итоат этишни Қуръон каримнинг киркқа яқин ерида зикр қилди.

Ибн Таймийя, «Мажмұулы-фатава», 1-жузъ, 4-бет.

Банданинг бахт – саодати, охиратдаги нажоти Аллоҳнинг пайғамбариға эргашишдадир:

...وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخَلُهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ
خَلِيلِينَ فِيهَا وَذِلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٧﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ
حُدُودُهُ يُدْخَلُهُ نَارًا خَلِيلًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِمٌّ

“...Ким Аллоҳ ва Унинг пайғамбариға итоат этса, (Аллоҳ) уни остидан дарёлар оқиб турадиган жаннатларга киритиб, ўша жойда абадий (хаёт бахш этар) ва бу буюк саодатдир. Ким Аллоҳ ва Унинг пайғамбариға итоатсизлик қилиб Аллоҳнинг белгилаб қўйган ҳадларидан тажовуз қилса, уни абадий қоладиган жойи бўлмиш дўзахга киритур ва унинг учун хор қилгувчи азоб бордир”.

“Нисо” сураси, 13-14-оятлар.

Росуллроҳ соллаллоҳу алайхи васаллам ўзларини яхши кўришни иймон ҳаловатига эришиш сабабларидан бири қилдилар:

«Уч хислат бор. Улар кимда бўлса, у одам иймон ҳаловатини топади: «Аллоҳ ва Росули унга бошқалардан кўра севимлироқ бўлса...».

Муттафақун алайх.

«Жоним қўлида бўлган зотга қасамки, Мен сизлардан

бирингизга отаси ва фарзандидан кўра севимлироқ бўлмагунимча, у одам (ҳақиқий) мўъмин бўла олмайди»

Имом Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳәёти – покиза ҳаёт бўлиб, ундан ўрганамиз ва уни ҳәётимизга татбиқ этамиз.

Сафар

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйи томон сафар қилиш, у зот ҳаётининг икир-чикирлари ва муомала санъатини кўриш аслида ўта қизиқарли иш. Энди биз шу иш ортидан ажру-савобни умид қилсакчи?! Албатта, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳәёти насиҳат ва ибрат, сийрат ва намуна, эргашиш ва ўрнак олишдир. Бу сафаримиз китоблар ва саҳобалар тилидан нақл қилинганд ривоятлар воситаси ила бўлади. Зотан, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам зикр қилингандаридек, учта масжиддан бошқа ҳар қандай қабр, пайғамбарнинг уйи ва ундан бошқа жойларга (ибодат мақсадида) қасд билан сафар қилиш мумкин эмасдир:

«Фақат Масжидул-Ҳаром, менинг масжидим ва Масжидул-Ақсогагина (ибодат мақсадида) сафар қилинади».

Имом Бухорий ва имом Муслим ривояти.

Биз Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ушбу амрларига бўйсунишимиз ва уч масжиддан бошқа ҳеч бир ерга (ибодат ниятида) қасдли сафарга чиқмаслигимиз керак. Ҳолбуки, Аллоҳ таоло марҳамат қиласиди:

وَمَا ءاتَنَّكُمْ أَلَّرَسُؤْلُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهِّنَّكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

«...Пайғамбар ўзи сизларга ато этган нарсани олинглар. У зот сизларни қайтарган нарсадан қайtingлар!...».

“Ҳашр” сураси, 7-оятдан.

Биз Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қадам жойларини ҳам қасд қилмаймиз. Ибн Ваззоҳ роҳимахуллоҳ деди: «Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга унинг остида байъат қилинганд дараҳтни кесиб ташлашга амр қилди. Чунки, одамлар у жойга бориб, дараҳт остида намоз ўқир эдилар. Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу одамлардан ширк амали содир бўлиб қолишидан қўрқкан эдилар».

Ибн Таймийя роҳимахуллоҳ Ҳироғори ҳақида шундай дейди:

«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам пайғамбар бўлишидан аввал у горда ибодат қилган ва ўша горда биринчи вахий нозил бўлган эди. Бироқ, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вахий нозил бўлгандан сўнг, у горга ҳатто унинг яқинига ҳам қайтиб бормадилар, шунингдек асҳоблари ҳам яқин йўламадилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам пайғамбар бўлгандаридан сўнг ўн йилдан кўпроқ Макка шаҳрида қолганларига қарамай, бирон марта ҳам Ҳиро горини зиёрат қилмадилар ва унга чиқмадилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга иймон келтирган бирон бир саҳоба ҳам, у горга бормади. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳижретдан сўнг Ҳудайбийя ва Жиъирронга ҳамда Фатҳ йилидаги умраларида Маккага бир неча марта келдилар ва Фатҳ йилида йигирма кунча қолдилар, аммо Ҳиро горига бормадилар ва уни зиёрат қилмадилар».

Ибн Таймийя, «Мажмуъул-фатава», 27-жузъ, 251-бет.

Мана биз Мадинаи Мунавварага нигоҳ ташлаймиз. Унинг катта белгиларидан бири – Уҳуд тоги рўпарамизда кўрина бошлади. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳуд тоги ҳақида:

«Бу тоз бизни севади ва биз ҳам уни севамиз», деган эдилар.

Муттрафакун алайҳ.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларига қадам ранжида қилишдан аввал, уйнинг қурилиши ва шаклини кўрамиз. Агар кичкинагина уй, соддагина ёток-жойни кўрсак, бундан ажабланмайлик. Чунки, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дунёдаги одамларнинг энг зоҳиди, дунёвий нарсаларни озайтирувчи, дунёнинг зийнат ва бойликларига кўз тикмаган, балки «кувончи намозда қилинганд» зот эдилар. Имом Насоий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дунё ҳақида: **«Менинг дунё билан ишиш нима! Мен билан дунёнинг мисоли иссиқ кунда сафарга чиққан, бир дараҳт остида озгина салқинлаб, сўнгра уни тарқ қилиб йўлида давом этган отлиққа ўхшайди»,** деган эдилар.

Имом Термизий ривояти.

Энди Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйи томон Мадина кўчаларида илдам қадам ташлаб кетмоқдамиз. Ана, баъзилари хурмо барглари устига лой чаплаб, баъзилари эса тош териб қурилган, ҳаммасининг томлари хурмо барглари билан тўсилган Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг

аёлларининг уйлари кўринди.

Ҳасан розияллоҳу анху шундай дер эди: «*Мен Усмон розияллоҳу анхунинг халифалик даврларида Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хотинларининг уйларига кирадим ва унинг томларини (настлиги сабаб) қўлларим билан ушлардим*». Ибн Саъд, «Табақотул-кубр», 1-жузъ, 274-бет.

У камтарона уй ва кичик хужралардан иборат эди. Бироқ, иймон, итоат, ваҳий ва рисолат билан обод эди.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўринишлари

Биз Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларига яқинлашиб, кириш учун рухсат сўраб эшикларини қоқамиз. Сўнгра, хаёлимизни Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни кўрган одамлар билан қўйиб юборамиз.. У бизга Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг муборак ташки кўринишлари ва табассумли юзларини кўриб турганимиздек таърифлаб беради.

Баро ибн Озид розияллоҳу анху деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамлар ичida юзи чиройлироғи, ахлоқи гўзалроғи ва ўрта бўйли эдилар*». Имом Бухорий ривояти.

Бошқа ривоятда келади: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўрта бўйли, кенг елкали бўлиб, соchlари қулоқларининг юмиоқлари қадар тушар эди. Мен қизил қўйлак кийган пайтларида у зотдан кўра чиройлироқ одамни кўрмадим*»

Имом Бухорий ривояти.

Абу Исҳоқ Сабиъий роҳимахуллоҳ деди: «*Бир одам Бароъ ибн Озиддан: «Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юзлари қилич каби эдими?», деб сўраганида: «Йўқ, ой каби эди», деб жавоб берди.*»

Имом Бухорий ривояти.

Анас розияллоҳу анху деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кафтларидан кўра мулойимроқ бўлган на ипак на бошқа нарсани ушламадим ва Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бўйидан кўра хушибўйроқ ҳидни топмадим*».

Муттрафақун алайҳ.

Ҳаё ҳам Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сифатларидан бири эди.

Абу Саъид Худрий розияллоҳу анху деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам чимилдиқча кирган бокира қиздан*»

ҳам ҳаёлироқ әдилар. Агар бирон нарсани ёқтиирмасалар, биз уни юзларидан ўқир әдик». Имом Бухорий ривояти.

Булар Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хилқати ва хулқи ҳакида нақл қилинган баъзи сифатлар, холос. Ҳолбуки, Аллоҳ таоло пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хилқати ва хулқини мукаммал қилиб яратгандир. Ота-онам унга – соллаллоҳу алайҳи васаллам фидо бўлсин.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг гапиришлари

Биз Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни ва у зотнинг баъзи сифатларини кўрдик. Энди Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўzlари бизга гапиришларидан аввал, гапиришлари ва гапириш услубларини бир кўрайлик.

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сизлар каби тез гапирмас, балки, равон ва дона-дона гапирап ва атрофидагилар унинг сўзларини ёдлаб олар эдилар*». Абу Довуд ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мулоҳим, атрофдаги одамларнинг тушунишларини севар, умматига ҳарис бўлгандаридан одамлар ўртасидаги фарқларни, тушуниш ва англаб олиш даражаларини риоя қилас әдилар. Бу эса унинг сабрли ва ҳалим бўлиши кераклигини тақозо қилас эди.

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сўзлари уни эшишган ҳар бир киши тушуна оладиган дона-дона эди*». Абу Довуд ривояти.

Сиз Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сўзлари яхши тушунилиши учун бир неча марта тақрорлаётгандаги сабри ва юрагининг кенглигини мулоҳаза қилинг!!..

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳу: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам яхши тушунилиши учун бир сўзни уч марта тақрорлар әдилар*», деди. Имом Бухорий ривояти.

Баъзи одамлар Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келганида унинг ҳайбатидан қўрқувга тушар, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эса уларга мулоҳим гапириб, юракларидаги қўрқувни кетказар әдилар.

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳу деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурига бир одам келди, у билан*

гаплашдилар. У одамнинг оёқ-қўли титрай боилади. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга: «Тинчлан, мен подиоҳ эмасман. Мен қуритилган гўшит ейдиган хотиннинг фарзандиман, холос», дедилар».

Ибн Можа ривояти.

Уй ичида

Бизга Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларига киришга изн берилди, мана биз уйнинг ўртасида турибмиз. Келинг, уйга бир нигоҳ ташлайлик. Саҳобалар бизга бу уйда бўлган кўрпаштак ва бошқа жиҳозлар ҳақида сўзлаб берсинглар.

Табиийки, биз хоналар ва ховлиларга изнисиз нигоҳ ташлаш мумкин эмаслигини биламиз. Бирок, бу муборак уйнинг баъзи нарсаларига намуна бўлиши ва ўрнак олиш учун қараймиз. Дарҳақиқат, бу уйнинг пойдевори камтарлик, сармояси эса иймондир. Унинг деворларига боқинг, унда бугунги кундаги кўплаб мусулмонлар осиб қўядиган жонли нарсаларнинг суратлари йўқ! Ҳолбуки, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўзлари: **«Ит ва суратлар бўлган уйга фаришталар кирмайди»**, деган эдилар.

Имом Бухорий ривояти.

Энди Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кундалик ҳаётида истеъмол қилган буюмларга бир назар ташланг.

Абдуллоҳ ибн Аббос Умар ибн Хаттобдан ривоят килади. “Умар деди: **«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига кирдим, у зот бўйра устида ётибдилар. Олдиларига ўтирдим, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг эгнида фақат изор-лунги** (белдан пастга кийиладиган матоҳ) **бор эди, холос. Бўйра ёнбошлиларига ботиб кетибди, уйдаги нарсаларга назар ташладим.** Уйнинг бир четида уч-тўрт ҳовуч арпа, акас кўзоги ва деворда осиглик мешни кўриб кўзимдан ёш қўйилди.

– Эй Умар, нимага йиглаяпсиз, – деб сўрадилар?

– Эй Набиуллоҳ, нега йигламас эканман, бўйра ёнбошингизга ботиб кетган бўлса, уйингизда нима борлигини ҳам кўриб турган бўлсан! Кисро ва Қайсарларни қаранг, улар мевалар, анҳорлар ичра бўлишиса-ю, сиз Аллоҳнинг пайғамбари, танлаганинг холи бу бўлса!

– Эй Хаттобнинг ўғли, охират бизга ва дунё уларга бўлишига рози эмасмисан, – дедилар Росууллоҳ.

Ибн Можа ривояти.

Собит роҳимахуллоҳ деди: **«Анас ибн Молик розияллоҳу анху**

бизга ёғочдан қилинган, қўпол ва белидан темир «белбог» билан боғланган қадаҳни кўрсатди ва: «Эй Собит, бу Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қадаҳлари», деди».

И мом Термизий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шу қадаҳда сув, ивитилган хурмо шарбати, асал ва сут ичар эдилар.

И мом Термизий ривояти.

Анас розияллоҳу анҳу: *«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ичар эканлар уч марта нафас олар эдилар», деди.*

Муттафақун алайх.

Яъни, идишдан оғзини узоқлаштириб нафас олар эдилар.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам идии ичида нафас олиши ёки идииша пуфлашидан қайтаргандар.

И мом Термизий ривояти.

Аммо Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам жиҳод, ҳарбий тўқнашувлар ва жанговар кунларида кийган совут ҳозир уйда йўқ бўлса керак. Оиша розияллоҳу анҳонинг айтишига караганда, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни бир яхудийдан қарзга олган ўттиз соъ арпа эвазига унинг олдига гаровга кўйган эканлар

Муттафақун алайх.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вафот этдилар, совут эса яхудий олдида гаровлигича қолди.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам оиласи олдига кўқкисдан бостириб келмас, балки, киришларини оиласига билдириб кирадилар. Кирганларида уларга салом берар эдилар.

Ибн Қойим, «Зодул–маод», 2-жузъ, 381-бет.

Синчков кўз ва онгли қалб билан Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ушбу сўzlари борасида фикр юритинг:

«Исломга ҳидоятланган, ҳаёти қундалик тирикчилигига етадиган даражада бўлиб, шунга қаноат қилган кишига хушихабарлар бўлсин!».

И мом Термизий ривояти.

Мана бу улуғ ҳадисга ҳам қулок солинг: *«Кимки жони омонда, жасадида саломатлик, ҳузурида қундалик озуқаси билан тонг оттирган бўлса, гўё унга дунёнинг барчаси жам бўлибди».*

И мом Термизий ривояти.

Қариндошлар

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қариндошлиқ

алоқаларига қанчалик эътибор берганини сифатлашга тил ожизлик килади. Чунки, у зот бу бобда башариятнинг энг комили эдилар. Ҳатто, у зотни пайғамбар бўлишларидан аввал Қурайш коғирлари ҳам мадҳ этишган ва «Содиқул-Амийн» (Омонатдор ростгўй), деб таърифлашган, муҳтарама онамиз Ҳадича розияллоҳу анҳо ҳам Росулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васалламга: «Сиз қариндошлиқ алоқаларини қиласиз ва тўғри сўзлайсиз», деган эдилар.

Мана қаранг, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васаллам вазифаларнинг энг олийси ва ҳақларнинг энг буюгини адо этмоқдалар: етти ёшларида айрилган оналарининг қабрини зиёрат қилмоқдалар.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу деди: *«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам онасининг қабрини зиёрат этиб йигладилар ва атрофидагиларни ҳам йиглатдилар, сўнгра дедилар: «Роббимдан онамнинг ҳақига истигфор айтишини сўрадим, У менга рухсат бермади. Унинг қабрини зиёрат қилишини сўрадим, менга рухсат берди. Қабрларни зиёрат этингиз! Чунки, қабрлар улумни эслатади»*.

Имом Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайхи васалламнинг қариндошларига бўлган меҳри, уларни (Исломга) даъват этиш, тўғри йўлни кўрсатиш ва жаҳаннамдан куткариш учун қанчалар тиришганлари ва бу йўлда оғир мاشаққатларни кўттаргани ҳақида ўйлаб кўринг...

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу деди: «Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам :

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

«...Ва яқин қариндош-уруғларингизни (Аллоҳнинг азобидан) огоҳлантиринг!» (“Шуаро” сураси, 214-) ояти нозил бўлганида Қурайш қабиласини чақирдилар, улар жамланишгач, уларга қаратада умумий ва хусусий хитоблар қилдилар: «Эй Бану Абду Шамс, эй Бану Каъб ибн Луай, ўзингларни жаҳаннамдан кутқаринглар! Эй Бани Мурра ибн Каъб, ўзингларни жаҳаннамдан кутқаринглар! Эй Бану Абду Маноф, Эй Бану Ҳошим, ўзингларни жаҳаннамдан кутқаринглар! Эй Бану Абдулмутталиб, ўзингларни жаҳаннамдан кутқаринглар! Эй Фотима, ўзингни жаҳаннамдан кутқар! Мен сизлар учун Аллоҳ ҳузурида бирон нарсага эга эмасман, Бироқ, ўртамиизда қариндошлиқ бўлиб, у билан сизларга (дунёда) алоқа қиласман,

холос».

Имом Муслим ривояти.

Қаранг, севимли пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам амакиси Абу Толибни Исломга даъват қилишда малол олмай давом етдилар. Уни қайта-қайта даъват қилдилар. Ҳатто, у ўлим тӯшагида ётганида ҳам унинг олдига келиб даъват этдилар.

«Абу Толиб ўлар вактида Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг хузурига кирдилар. Унинг олдида Абу Жаҳл ва Абдуллоҳ ибн Аби Умайя бор эди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Хой амаки, «Ла илаҳа иллАллоҳ» (Аллоҳдан бошиқа ҳақ илоҳ йўқ), деб айтинг, бу калимани Аллоҳ азза ва жалланинг хузурида сиз учун хужжесат қиласай», дедилар. Абу Лаҳаб ва Абдуллоҳ ибн Аби Умайя: «Эй Абу Толиб, Абдулмутталибинг миллатидан воз кечасанми?!», дедилар. У иккиси гапиравердирлар, гапиравердилар ва охири Абу Толиб уларга: «Мен Абдулмутталибинг миллатидаман», деди».

Шундай бўлсада, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам «Модомики, менга тақиқланган эмас экан, сиз учун истигфор айтаман», дедилар. Шунда:

مَا كَاتَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى

قُرْبَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَتْ هُنَّ أَهْمَمُ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

«На пайғамбар ва на бу мўминлар – агар мушриклар қариндошлари бўлса ҳам – уларнинг дўзах эгалари эканликлари аниқ маълум бўлганидан кейин, у мушриклар учун мағфират сўрашлари жоиз эмасдир». “Тавба” сураси, 113-оят ва

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحَبَبْتَ..

«(Эй Муҳаммад алайҳис-салом), аниқки, сиз ўзингиз суйган кишиларни хидоят қила олмассиз,...» (“Қасас” сураси, 56-) оятлари нозил бўлди»

Имом Аҳмад, имом Бухорий ва имом Муслим ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам яхшилик қилиш учун Абу Толибни тириклик пайтида ҳам кўп даъват қилган, Ҳатто ҳаётининг охирги лаҳзаларида ҳам Ислом динига чақирган ва ўлганидан сўнг истигфор айтган эдилар. Оят нозил бўлиши билан Аллоҳга итоат қилдилар-да, мушрик қариндошлари учун дуо қилишдан тўхтадилар. Бу, уммат учун катта меҳрининг

кўринишларидан, колаверса, Ислом учун дўстлашиш ва гарчи кариндошлар бўлсада, кофир ва мушриклардан безор бўлиш кўринишларидан биридир.

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларида

Инсонинг уйи — гўзал хулқи, одоб камолоти, гўзал муомаласи ва ички дунёсининг соғлигини кўрсатиб берадиган ҳақиқий макондир. У хоналар ва деворлар ортида ҳеч ким кўрмайдиган бир ерда ўз қули, хизматкори ёки хотини билан табиатига мос шаклда муомала қилади. У уйнинг раҳбари, қўл остидагилар эса заиф бўлишларига қарамай, сохталиқдан холи бўлган камтарлик билан муомала қилади.

Биз бу умматнинг пайғамбари, сарвари ва муаллими бўлган Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай буюк мақомлари ва олий даражалари бўлишига қарамай, ўз уйида қандай холатда бўлгандар ҳақида тафаккур қилиб кўрайлик.

Оиша розияллоҳу анҳодан Росулуллоҳ уйда нима ишлар қилиши ҳақида сўралганида: **«Одамлардан бири эдилар: кийимларини тозалар, эчкисини согар ва ўз-ўзига хизмат қилар эди, деб жавоб берган эдилар».**

Имом Аҳмад ва Имом Термизий ривояти.

Дарҳақиқат, бу камтарлик, кибрсизлик ва бошқаларга «юқ» бўлмаслик намунасиdir. Бу ўртоқлик ва ҳамкорликдаги олийканобликдир. Одам боласининг энг сараси шу ишларни қиляптими-я?! У Ислом нури таралган ушбу муборак хонадонда яшар экан, қорнини тўйдирадиган нарсага эга эмас эди!

Нуъмон ибн Башир розияллоҳу анҳу соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳаётини ёдга олар экан: **«Мен пайғамбарингизнинг сифатсиз-ёмон хурмолардан қорнини тўйдирадиган миқдорини топа олмаганини кўрганман», деди.**

Имом Муслим ривояти.

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: **«Биз – Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг оиласи бир ойлаб қозон остига ўт ёқмасдан ўтирадик. Ейдиган нарсамиз фақат хурмо ва сувгина эди, холос».**

Имом Бухорий ривояти.

Бу хонадонда Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни тоат-ибодат қилишларига монеълик қиладиган бирон нарса йўқ эди. Шунинг учун ҳам, «Ҳайя алас-солат» (Намозга шошилинглар) «Ҳайя алал-фалаҳ» (Нажотга шошилинглар!) нидосини

эшитишлари биланоқ тезда унга ижобат қилиб, дунё ишларини ортларида қолдирап эдилар!

Асвад ибн Зайд деди: «*Мен Оиша розияллоху анҳодан пайгамбар соллаллоху алайҳи васаллам уйларида нима ши қиласынан да жасаваб бердилар?*», деб сүрадим: «*Аҳлиниң хизматларини қиласынан да жасаваб бердилар*», деб жасавоб бердилар». Имом Муслим ривояти.

Росулуллох соллаллоху алайҳи васалламнинг фарз намозини уйида ўқиганлари асло ривоят қилинган эмас. Фақат ўлимларидан олдинги касалликларида, касал сабабли қаттиқ иситмалаб, намозга чиқишилари қийинлашгандагина уйларида ўқиганлар.

Росулуллох соллаллоху алайҳи васаллам умматига ўта шафқатли ва меҳрибон бўлсаларда, (фарз) намозларини жамоат билан (масжидларда) ўқимаган кишилар ҳақида қаттиқ сўз айтдилар:

«*Амр этсаму, намоз ўқиши учун тақбир айтисса. Кейин бир кишини одамларга имом бўлиб намоз ўқишига буюрсан. Сўнгра, мен боз-боз ўтинг кўтарган одамлар билан бориб, намозга келмаган одамларнинг уйларини ёкиб юборсан!*».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Бу (фарз) намозларни жамоат билан ўқишининг ўта муҳимлигидан эди. Росулуллох соллаллоху алайҳи васаллам: «Аzonни эшитиб ижобат қилмаган одамнинг намози намоз эмасдир, Фақат узри бўлсагина жоиздир», дедилар.

Ибн Можа ва Ибн Хиббон ривояти.

Узр эса хатар ёки касалликдир.

Бугунги кунда масжидларга чиқмай, хотинларининг олдиларида қолган «намозхон»лар қаерда қолдилар? Уларнинг касал ёки қўрқинчдан бўлган узрлари қани??!

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг турмуши ва хусусиятлари

Инсоннинг харакатлари ва сокинлиги унинг ақлининг мезони ва қалбининг калитидир.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ахлоқини энг яхши биладиган ва у зотнинг холатларини энг яхши сифатлаб берадиган Сиддик розияллоху анҳодир. Чунки у, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга уйқу ва уйғоқлиқда, касаллик ва соғломликда ҳамда

розилик ва ғазабли ҳолатларда яқин әдилар.

Оиша розияллоху анҳо дедилар: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи васаллам ёмон шиларни қилувчи, ҳаёсиз сўзларни сўзлагувчи, бозорларда шовқин қилувчи эмас әдилар. Ёмонликка ёмонлик қайтармас, балки афв қилар ва кечирар әдилар*»

И мом Аҳмад ривояти.

Раҳмат ва неъмат қилиб юборилган Пайғамбар соллаллоҳу алаихи васалламнинг турмуши ва хусусиятларидан баъзисини бизга севимли набиралари Ҳусайн розияллоху анҳу сифатлаб бермоқдалар: «*Отамдан Пайғамбар соллаллоҳу алаихи васалламнинг сұхбатдошлари билан бўлган муносабатлари ҳақида сўрадим. У деди: «Пайғамбар соллаллоҳу алаихи васаллам доимо қувноқ, мулойим ва гўзал ахлоқли зот әдилар. У зот қўпол ва бақироқ эмас, бировларнинг айбларини изловчи эмасдилар. Ёқтиргаган нарсаларига эътиборсиз қарап, уни умид қилган кимсани ноумид қилмас әдилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи васаллам уч нарса: риёкорлик, сергаплик ва фойдасиз нарсаларни тарк этган эди. Одамларни ҳам уч ҳолатда қўйган: бирон бир кимсани айбламас, мазаммат қилмас ёки унинг сирларини билишига интилмас әдилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи васаллам савобини умид қилган сўзнигина гапирап, гапиргандарнида саҳобалар бошлирида куши қўниб тургандек, жисм ўтиришиар, Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи васаллам гапларини тугатганларидан кейингина гапирап әдилар. Саҳобалар у зотнинг олдида бир-бирлари билан гап талашмас, бири гапирса ҳаммаси унга гапини тугатгунча қулоқ солишар эди. Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи васаллам биринчи бўлиб гапира бошлаган саҳобанинг сўзини тинглар, саҳобалар қулган нарсаларга кулар, ажабланган нарсаларидан ажабланар, нотаниши одамнинг қўпол сўзлари ва эҳтиёжлар учун сабр қилар, буни кўрган саҳобалар нотаниши одамни чеккага олиб чиқиб кетишни хоҳлаб қўлларидан ушласалар: «Эҳтиёжини сўраган одамни кўрсангиз, унга қўмакчи бўлинглар!», дер әдилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи васаллам лойиқ бўлган одамлардангина мақтоворни қабул қилар, ҳеч кимнинг сўзларини тугатмагунча бўлмас, ҳаддидан оисагина унинг сўзини қайтариқ ёки ўринларидан туриб кетиши билан бўлар әдилар».*

И мом Табароний ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хислатлари ҳақида бирма-бир фикр юритиб кўринг ва ундан ўзингиз учун фойда олишга ҳаракат қилинг! Чунки, улар яхшилик мажмуасидир.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хислатларидан бири сұхбатдошларига дин аҳкомларини ўргатишидир. У зотнинг таълимларидан: **«Кимки Аллоҳдан бошқасини (Аллоҳга) тенгдоши қилиб унга ибодат қилган ҳолда вафот этса, жаҳаннамга киради».** Имом Бухорий ривояти.

Яна бир ҳадисда дедилар: **«Ҳақиқий мусулмон мусулмонлар унинг құли ва тилемден саломат бўлган кишиидир, мұхожиср эса Аллоҳ қайтарган нарсаларни тарк этган кишиидир».**

Имом Бухорий ва Мұслим ривояти.

У зотнинг сўзларидан: **«Зулматларда масжидларга кўп борувчи кишиларга Қиёмат кунида бериладиган комил нурдан баshoreт берингиз!».** Имом Термизий ва Имом Абу Довуд ривояти.

У зотнинг таълимларидан: **«Мушриклар билан бойликларингиз, жонингиз ва тилингиз билан курашингиз!».**

Имом Абу Довуд ривояти.

Яна бир ҳадисда дедилар: **«Банда аниқламасдан туриб бир сўзни айтади-да, ана шу сўз сабабли жаҳаннамга машриқ билан магриб ўртасидан кўра узокроқ бўлган масофага тушади».**

Имом Бухорий ва Мұслим ривояти.

У зотнинг сўзларидан: **«Мен лаънатловчи бўлиб жўннатилмадим, балки, раҳмат қилиб юборилдим».**

Имом Мұслим ривояти.

Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анхудан ривоят қилинади, “Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Мени насронийлар Ийсони ҳаддан зиёд мадҳ этганларидек меъёридан ортиқ мадҳ этманглар»**”, дедилар”. Имом Бухорий ва Мұслим ривояти.

Жундуб ибн Абдуллоҳ айтди: **«Мен Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўлимларидан беш кун аввал шу сўзларни айтганларини эшиштанман: «Мен сизлардан бирингиз менга халил¹ бўлишидан пок эканлигимни Аллоҳга билдираман. Чунки, у мени ҳам, Иброҳим каби ўзига халил қилиб олди. Агар**

¹ - Халилнинг маъноси дўстникидан анча кучлидир. Халил халилига бутун вужуди билан боғланиб қолади. Гүёки у факат халилинини бўлиб қолади. Шунинг учун халилга дўст, деб маъно айтиш тўғри келмайди.

умматим ичидан биронтасини халил қилсайдим, Абу Бакрни халил қилиб олар эдим. Огоҳ бўлингларки, сизлардан аввал яшаб ўтган халқлар пайғамбарларининг қабрларини саждагоҳ-масжид қилиб олар эдилар. Қабрларни саждагоҳ-масжид қилиб олманглар! Мен сизларни бундан қайтараман!».

Имом Муслим ривояти.

Шунинг учун ҳам ичида бир ёки бир неча қабрлар бўлган масжиidlарда намоз ўқиш мумкин эмасдир.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қизлари

Жоҳилият даврида қиз боланинг туғилиши ота-онаси, ҳатто оиласи ва қабиласи учун мотам куни бўларди. Бу жамиятдаги ҳолат ор-номусдан кўрқиб қизларини тириклайн кўмиб юборишга етди. Тириклай кўмиш ўта қабиҳ шаклда бўлар, унда на раҳм ва на муҳаббатга ўрин бор эди. Ҳа, қиз болани тупроққа тириклайн кўмилар эди! Улар бу жиноятда анчагина «маҳоратли» эдилар. Улардан баъзилари қиз кўрадиган бўлса олти ёшга киргунига қадар тек ташлаб кўяр, сўнgra хотинига: «Қизингта чиройли кийимларни кийдириб хушбўйла, мен уни амакиларининг олдига олиб бораман», дерди-да, қизни аввалдан у учун саҳрода қазиб қўйган чукурга олиб борар ва: «Қизим, шу чукурга бир қара», дер эди. Қиз қараётган пайтда чукурга туртиб туширап ва устидан тупроқни вахшийларча тортар эди.

Мана шу жоҳилий жамият ичида Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам аёлни она, хотин, қиз, опа-сингил ва амма ҳолатларида мукаррам қилган мана бу буюк дин билан чиқдилар. Қизлари ҳам Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг муҳаббатига сазовор бўлдилар. Қизлари Фотима розияллоҳу анҳо Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига кирганида у зот ўринларидан туриб, унинг кўлларидан ушлаб ўпар ва ўзларининг ўринларига ўтказар эдилар. Фотима розияллоҳу анҳонинг ҳам ҳузурига Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кирсалар ўрнидан туриб кўлларидан ўпар ва жойига ўтказар эди.

Имом Абу Довуд, имом Термизий ва имом Насоий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қизларини яхши кўриб, уларга марҳаматлар килган бўлсалар-да, Аллоҳ таоло «Абу Лаҳабнинг қўли курисин!» (Масад сураси) оятларини нозил

қилганидан сўнг Абу Лаҳабнинг икки ўғли Утба ва Утайбалардан Ум Кулсум ва Руқайя исмли қизларининг талоқ олишларига сабр билан Аллоҳдан ажрни умид қилиб рози бўлдилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам даъватни тўхтатиш ёки орқага чекинишга рози бўлмадилар. Қурайш Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга таҳдидлар қилганидан сўнг қизлари талоқ қилинди, бироқ Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сабр ва матонат билан Ислом динига чақиришда давом етдилар.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўз қизини қаршилаши ва унга қандай очик юзли бўлганликларига онамиз Оиша розияллоҳу анҳо ривоят қилган ушбу ҳадис ҳам яққол намуна бўлади: *«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида хотинлари бор эдилар. Фотима розияллоҳу анҳо кириб келдилар. Унинг юриши Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юришиларидан ҳеч фарқ қилмас эди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни қўришилари биланоқ қаршиладилар ва: «Қизим, хуши келдингиз!», дедилар, сўнгра ўнг тарафларига ўтказдилар».* Имом Муслим ривояти.

Қизларига бўлган меҳру муҳаббати туфайли қизларини зиёрат қилар, аҳволларини сўроқлар ва муаммоларини ҳал этар эдилар.

Фотима розияллоҳу анҳо бир куни Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга тегирмон қилиш оқибатида қўлларининг қабарганини шикоят қилиб, хизматкор беришини сўрамоқчи бўлиб келдилар. Бироқ, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни топмадилар. Шунда шикоятларини Оиша розияллоҳу анҳога айтдилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам келганларида Оиша розияллоҳу анҳо хабарни етказдилар.

...Алий розияллоҳу анҳу деди: *«Ётмоқчи бўлиб жойимизга кириб турган пайтимиизда Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам (изн сўраб) кириб келдилар. Биз ўрнимиздан турмоқчи бўлгандик: «Жойингиздан қимирламанглар!», дедилар-да, ўртамиизга келиб ўтиридилар. Мен кўкрагимда у зотнинг оёқларининг совуқлигини ҳис этдим. Сўнгра дедилар: «Мен сизларни хизматкордан кўра яхшироқ бўлган нарсага йўллаб қўймайми? Агар қўрпангизга ўрансангиз ёки ўрнингизга ётсангиз ўттиз тўрт марта такбир (Аллоҳ акбар), ўттиз уч марта тасбех (СубҳанАллоҳ) ва ўттиз уч марта ҳамд (Алҳамдуиллаҳ) айтингиз! Мана шу сизларга хизматкордан кўра яхшироқдир».*

Имом Бухорий ривояти.

Росулуллох соллаллоху алайхи васалламнинг сабри ва мотам тутмасликларида биз учун чиройли намуна бордир. Ҳаётлик даврларида Фотима розияллоху анҳодан бошқа барча ўғил-кизлари вафот этдилар. Шундай бўлсада ҳеч бири учун мотам тутмадилар, кўллари билан юзларига урмадилар, кийимларини йиртмадилар, таъзиячилар учун капалар тикиб зиёфатлар қилмадилар. Балки, Росулуллоҳ соллаллоху алайхи васаллам Аллоҳнинг қазосига рози, сабрли ва савобдан умидвор бўлдилар.

Росулуллоҳ соллаллоху алайхи васаллам маҳзунларнинг фамларини аритиш ва мусибатланган одамга тасалли бўлиш учун катта васият ва улуғ ҳадисларни ташлаб кетдилар. Улардан бири шудир: «*Қайси бир мусулмонга бирон мусибат етганда Аллоҳ буюрган сўзларни айтса:*

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، أَللَّهُمَّ أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وَ اخْلُفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا

«Биз Аллоҳникимиз ва албатта Аллоҳга қайтгувчимиз. Аллоҳим, бошимга тушган мусибат учун менга ажру-савоблар ато эт ва менга бу мусибатим бадалига ундан кўра яшироқ нарсани бер» Аллоҳ таоло ундан хайрлироқ нарсани бадал қиласди».

Имом Муслим ривояти.

Аллоҳ таоло истиржоъ: «Иннаа лиллаҳи ва иннаа илайҳи рожиуун» (биз Аллоҳникимиз ва албатта Аллоҳга кайтгувчимиз) жумласини мусибатли одамлар учун паноҳ, сабрлиларга савобни сероб қилиб, ўз хузуридаги катта савоблардан башорат берди:

إِنَّمَا يُوَقَّى الْصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ...

«...Хеч шак-шубҳа йўқки, сабр-тоқат қилгувчиларга ажру-мукофотлари ҳисоб-китобсиз, тўла-тўқис қилиб берилур».

“Зумар” сураси, 10-оятдан.

Хотинга муносабат

Оиланинг кичик майдонида хотин сокинлик ва яқинлик аломати бўлиб қолади.

Росулуллоҳ соллаллоху алайхи васаллам: «*Дунёниг барчаси мато, дунё матоларининг энг хайрлиси солиҳа хотиндор*», дедилар.

“Саҳихул-жомиус-сағир”.

Росулуллоҳ соллаллоху алайхи васалламнинг ахлоқи гўзал ва

хуш муомалалиги сабабли хотини — мўъминларнинг онаси Оиша розияллоҳу анҳонинг исмини қисқартиб, унга севинчли хабар бериб чақирганини кўрамиз!

Оиша розияллоҳу анҳо деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кунларнинг бирида: «Эй, Оиши, Жибрил сизга салом айтяпти!», дедилар.*» Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Энг комил ахлоқли ва мақоми буюк бўлган умматнинг пайғамбари хотинининг ҳиссий ва руҳий рағбатларни билиш, мулойим ва унга нисбатан чиройли муносабатда бўлишда ҳамда ҳар бир аёл эрининг олдида эътиборли бўлиши учун яхши кўрадиган мақомига қўйишнинг ҳайратомуз намунасини кўрсатдилар!

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Мен ой кўрган кунларимда (бирон нарсан) ичиб, (косани) Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга узатар эдим. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам лабларимни кўйган ерга лабларини қўйиб ичар эдилар. Устихондаги гўштдан тишлар эдим, кейин Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам устихонни олардилар ва лабларимни кўйган ерга лабларини қўйиб ер эдилар.*»

Имом Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мунофиқлар ва шарқшунослар уйдирмалар ва ботил даъволар билан айблаганидек эмас, балки хотинга эрнинг энг гўзал ва енгил муносабатини қиласар эдилар.

Оиша розияллоҳу анҳо дейди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам хотинларидан бирини ўпар ва таҳорат қилмай намозга чиқар эдилар.*»

Имом Абу Довуд ва имом Термизий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кўп ўринларда аёлнинг ўз ҳузурларида олий мақоми ва юксак мартабаси борлигини кўрсатдилар.

Мана соллаллоҳу алайҳи васаллам Амр ибн Ос розияллоҳу анҳунинг саволига жавоб бериб, хотинга бўлган муҳаббатнинг ҳар томонлама етук, тўғри бўлган эркакни хижолат қилмаслигини билдирилар!

Амр ибн Ос розияллоҳу анҳу Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга: «*Сиз учун одамларнинг энг севимлиси ким?*», деб савол берганда «Оиша», деб жавоб бердилар.

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Ҳаётида оилавий баҳт-саодатни вужудга келтиришни хоҳлаган одам, Оиша розияллоҳу анҳо нақл қилган ҳадис ва Оиша розияллоҳу анҳога Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қандай муомала қилгани ҳақида тафаккур қилиб кўрсин!

Оиша розияллоҳу анҳо: **«Мен ва Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир идишидан гул қилар ва унга бирин-кетин кўл солар эдик», дедилар.** Имом Бухорий ривояти.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам хотинининг қалбига севинч киритиш ва унга баҳтиёрликни хис эттириш учун ҳар бир мубоҳ фурсатни ганимат билар эдилар!

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: **«Мен Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сафарларининг бирида бирга чиқдим. Мен у кунлар нозик, ҳали семирмаган эдим. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамларга: «Сизлар олдинга кетинглар!», дедилар. Одамлар илгарилаб кетдилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга: «Келинг, чопишамиз», дедилар. Мен у киши билан чопишдим ва ўзиб кетдим. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам индамай қўявердилар. (Вақт ўтиб) менга ҳам эт кириб, семирдим. Яна сафарларининг бирида ҳамроҳ бўлдим. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамларга: «Сизлар олдинга кетинглар!», деб менга: «Келинг, чопиш мусобақаси ўйнайлик», дедилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мендан ўзиб кетдилар ва кулиб: «Буниси аввалгиси билан тенг бўлди!», дедилар.**

Имом Аҳмад ривояти.

Дарҳақиқат, бу латиф эркалаш ва қаттиқ эҳтимом беришdir. Одамларни олдинга кетишни буюриб, хотини билан мусобақалашиш ва унинг юрагига севинч киритиш... Қаранг, у зот ўтган эркалашга янгисини ҳам кўшиб: **«Буниси аввалгиси билан тенг бўлди!», деб кўйдилар.**

Аллоҳнинг кенг ерида кезиб, бугунги кунда унда яшаётган аслзодаларнинг ҳаётларига назар ташлаган одам, Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қилган ишларидан ҳайратга тушади. Ҳолбуки, у зот пайғамбар, музофтар саркарда, Қурайш ва Бани Ҳошимнинг аслзодаси. Зафар кунларининг бирида кўп сонли лашкарни бошқариб, ғолиб бўлиб қайтдилар. Шундай бўлишига қарамай, бу зот хотинлари – мўъминларнинг оналарига меҳрли ва уларга мулоҳимлар! Лашкарга кўмондонлик қилиш, йўлнинг

узоқлиги ва жангдаги ғалаба Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни у билан бирга йўл ва сафар қийинчиликларини кетказадиган унинг меҳри муносабатлари ва садоқатли пичирлашларига муҳтож заифа хотинлари бор эканлигини унуттирмади.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Хайбар жангидан қайтар эканлар, Софийя бинти Ҳуяйга уйландилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам онамиз Софийя розияллоҳу анҳо минадиган түнинг атрофига газмол айлантириб ўраб, онамизни пана қиласардилар. Сўнгра бир тиззаларига чўкка тушардилар, Софийя онамиз у зотнинг тиззаларига оёқларини қўйиб, туяга минардилар. Имом Бухорий ривояти.

Бу Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг камтарликларига далолат қиласадиган таъсирли ҳолат эди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам музaffer саркарда ва пайғамбар бўлишларига қарамай, хотини учун тиззаларини ерга қўйиши, унга камтарлик қилиши ва унга ёрдам бериши унинг обрўсига путур етказмаслигини умматига таълим бердилар.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг умматига қилган васиятларидан бири шудир: **«Огоҳ бўлинглар, хотинларга доимо яхши муносабатда бўлинглар!»**. Имом Муслим ривояти.

Кўп хотинлилик

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўн бир аёлга уйландилар. Улар «мўъминларнинг оналари» номига мушарраф бўлдилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вафот этганларида тўққизта хотинлари бор эди. Бу муҳтарама аёллар кўлга киритган шараф ва мартабалар на қадар буюк! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ёши катта аёлга ҳам, бева аёлга ҳам, талок қўйилган аёлга ҳам, заифага ҳам уйландилар. Бу хотинлар ичида Оиша онамизгина бокира эдилар.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уммаҳотул-мўъминийнга уйланиб, уларнинг барчасини бир ерга жам қилдилар ва адолат ва тақсимотда намуна бўлдилар. Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: **«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сафарга чиқмоқчи бўлсалар хотинлари ўртасида қуръа ташлар эдилар. Кимнинг қуръаси чиқса, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни ўзи билан бирга сафарга олиб чиқар эдилар. Ҳар бир хотини**

уучун бир кече ва кундузни белгилар эдилар».

Имом Термизий ривояти.

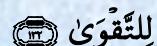
Анас ибн Молик розияллоху анху ривоят қилган ушбу ҳадис адолат намуналаридан бирини тасвирлайди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи вاصالламниң түккизта хотинлари бор эди. Улар ўртасида бирга бўлишини тақсим қилсалар, биринчи хотинга түккизинчи куни навбат келар эди. Хотинлар ҳар оқишом навбати келган хотиннинг хонасида тўпланишиар эди. Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи вاصالлам Оиша розияллоху анҳонинг хонасида эдилар. Зайнаб розияллоху анҳо кириб келганида Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи вاصаллам унга қўлларини узатдилар. Оиша розияллоху анҳо: «У Зайнабдир!», дедилар, Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи вачаллам қўлларини тортиб олдилар..*

Имом Муслим ривояти.

Пайғамбарлик нури порлаган ушбу хонадон, Аллоҳ таолонинг пайғамбариға берган тавфиқи бўлмаса, бу даражага ета олмасди.

Қаранг, Пайғамбар соллаллоху алаихи вачаллам Роббисига сўзда ва амалда шукр қилмоқдалар. Росулуллоҳ соллаллоху алаихи вачаллам хотинларини ибодат қилишга рағбатлантирар, Аллоҳ таолонинг амрига итоат этиш учун уларга ёрдамчи бўлар эдилар:

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْكُلَكَ رِزْقًا تَحْنُ نَرْزُقَ وَالْعِقَبَةُ

«Аҳли-умматингизни намоз ўқишига буюринг ва ўзингиз ҳам (намоз ўқишида) чидамли бўлинг! Биз сиздан ризқ сўрамаймиз, (бильякс) Ўзимиз сизга ризқ берурмиз. Чиройли оқибат – жаннат (аҳли) тақвоникидир».

“Тоҳа” сураси, 132-оят.

Оиша розияллоху анҳо дедилар: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алаихи вاصالлам (таҳажжуд) намоз(ини) ўқир, мен эса уларнинг жойларида кўндаланг бўлиб, узаниб ётар эдим. Агар витр ўқимоқчи бўлсалар, мени уйғотар эдилар».*

Имом Бухорий ва Муслим ривоятлари.

Росулуллоҳ соллаллоху алаихи вачаллам қиёмул-лайлга, эр ва хотиннинг бу ишда бир-бирларига ёрдамчи бўлишларига тарғиб килдилар ва бунинг йўлини ҳам кўрсатиб бердилар.

Абу Ҳурайра розияллоху анху деди: «Росулуллоҳ соллаллоху алаихи вачаллам дедилар: «*Аллоҳ кечаси туриб намоз ўқиган ва*

хотинини уйготган, хотини ҳам намоз ўқиган, агар уйғонмаса, унинг юзига сув сепган кишига раҳм айласин. Аллоҳ кечаси туриб намоз ўқиган ва эрини уйготган, эри ҳам намоз ўқиган, агар уйғонмаса унинг юзига сув сепган хотинга раҳм айласин».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Изоҳ. Қиёмул лайл тунда бедор бўлиб таҳажҷуд ўқиш. Таҳажҷуд аслида 3-13 ракаатгача бўлган тунги нафл намоз, унинг охири бир ёки уч ракат билан витр қилинади. Мусулмон киши тунда туриб қодир бўлганича бу намозни адо этиши мумкин. Бу намоз икки-икки ракаатдан ўқилади. Охирида бир ёки уч ракаат билан витр қилинади.

Мусулмон киши ичининг соф ва тозалигини мукаммал қилиш учун ташки кўринишига ҳам эътибор бериши унинг камолати ва динида маҳкамлигининг аломатидир.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қалби пок, бадани тоза ва хушбўй, мисвок² тутишни яхши кўрар ва бунга буюрар эдилар:

«Умматимга оғир бўлмаганида эди, уларни ҳар бир намоздан аввал мисвок қилишига буюрар эдим». Имом Аҳмад ривояти.

Хузайфа розияллоҳу анҳу деди: **«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уйқудан уйғонгандарида оғизларини мисвок билан тозалар эдилар».** Имом Муслим ривояти.

Шурайҳ ибн Хоний Оиша розияллоҳу анҳодан сўрадилар: **«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уйга кирганларида нимадан бошлар эдилар?».** **«Мисвок қилиши билан», деб жавоб бердилар.** Имом Муслим ривояти.

Оила аъзоларининг қаршисига чиқиши учун тайёргарлик ва бу тозалик қандай гўзал-а!

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уйга кирап эканлар:

بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ حَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

«Аллоҳнинг исми билан кирдик ва Аллоҳнинг исми билан чиқдик ва Роббимиз Аллоҳга таввакул қилдик», дер сўнгра уйда турганларга салом берар эдилар. Имом Муслим ривояти.

Мусулмон дўстим, уйингизга озода ҳолатда, салом билан кириб,

² - Мисвок чўлларда ўсадиган арок (агок) дараҳитининг илдизидан қаламча қилиб кирқиб олинниб, бир томонини мўйқаламга ўхшатиб учланади ва тиш тозалашда ишлатилади. Унинг таъми аччиқ ва ўзига хос бўйи бўлгани учун оғиз ҳидини яхши олади.

оила аъзоларингизни баҳтиёр қилинг! Буни уларни маломат қилиш, дашном бериш ва айблашга алиштирганлардан бўлманг!

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламниң ҳазиллари

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уммати, қўшини, саркардарлари, оила аъзолари, гоҳида вахий, гоҳида эса ибодат ташвишида бўлар эдилар. У зот учун булардан бошқа ташвишлар ҳам кам эмасди. Булар катта ишлар бўлгани учун хар қандай инсонни ҳаёт талабларига тўла жавоб бериш ва уларга руҳни ато этишдан ожиз қилиб қўяди. Бироқ, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақдорларнинг ҳар бирига ўз ҳақини бердилар ва бирисининг ҳисобига бошқасига зарап бермадилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ишлари кўп бўлишига қарамай, қалбида болалар учун ҳам бир ўрин ажратдилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам катталар билан ҳазиллашганлариdek, баъзида болаларни эркалатиб, улар билан ҳазиллашар, уларнинг қалбига яқин бўлиб, унга севинч киритар эдилар.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу деди: «Саҳобалар: «Ё Rosuulloҳ, сиз бизга ҳазил қиляпсизми?!», деганларида Rosuulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ҳа, бироқ, мен фақат ҳақиқатни айтаман», дедилар». И мом Ахмад ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламниң ҳазилларидан бири Анас ибн Молик розияллоҳу анҳу ривоят қилган ушбу ҳадисдир:

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга: «Ҳой, икки кулоқли!, деб хитоб қилдилар». И мом Абу Довуд ривояти.

Анас розияллоҳу анҳу деди: «Умму Сулаймнинг Абу Умайр, деган ўғли бор эди. Rosuulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнига келган пайтларида қўпинча ҳазиллашар эдилар. Кунларнинг бирида Rosuulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнига кирдилар ва у билан ҳазиллашмоқчи бўлдилар, боланинг маҳзун эканини кўрдилар-да: «Абу Умайрга нима бўлди, хафага ўхшайди?», дедилар. “Эй Rosuulloҳ, унинг ўйнайдиган қуиҷаси ўлиб қолди”, дедилар. Шундан кейин: «Ё Або Умайр, мо фаъалан-нугайр (яъни, эй Абу Умайр, қуиҷа нима қилди)», деб хитоб қила бошладилар».

И мом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам катталар билан ҳам

ҳазиллашар эдилар. У ҳазилларидан бирини Анас розияллоху анху күйидагича ривоят қиласы: «*Зоҳир ибн Ҳаром исмли аъробий бор эди. Уни пачақ бўлсада, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам яхши қўрар эдилар. Кунларнинг бирида Зоҳир матоларини сотар экан, орқасидан Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам келдилар-да, уни маҳкам қучоқлаб олдилар. Зоҳир қучоқлаган одамнинг ким эканини қўролмас эди. Шунинг учун ҳам «Кўйиб юбор, кимсан?», деди. Бошини буриб қарагач, у Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эканлигини билди ва орқасини Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўкракларига яна ҳам ёпишири бошлиди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бўлсалар: «Бу қулни ким сотиб олади?», дердилар. Зоҳир: «Ё Росууллоҳ, Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, агар мени сотмоқчи бўлсангиз мен бу бозорда касодман!», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Лекин сен Аллоҳнинг ҳузурида қимматлисан!», дедилар.*

Имом Аҳмад ривояти.

Бу муомала Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олийжаноблиги ва олийхимматлигининг нишонасидир.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз оила аъзолари ва атрофдагилар билан очик бўлишларига қарамай, у зотнинг кулишлари табассумдан нарига ўтмас эди. Оиша розияллоху анҳо дедилар: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни танглайлари кўринадиган даражасада (огизларини) очиб кулганларини кўрмадим. Балки, табассум қиласар эдилар*».

Муттафақун алайҳи.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам очик юзли ва гўзал муюмалали бўлишларига қарамай, Аллоҳ ҳаром қилган амаллар содир бўлган пайт юзлари (ғазабдан) ўзгарар эди.

Оиша розияллоху анҳо дедилар: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сафардан қайтдилар. Мен токчамни расмлар чизилган бир парда-латта билан тўсиб қўйган эдим. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни кўрганлари он йиришиб ташладилар ва юзлари қизариб: «Ҳой Оиша, Қиёмат кунида одамларнинг энг ашаддий азобга гирифтор бўладиганлари Аллоҳнинг маҳлуқотларига ўхшиаган нарсаларни яратмоқчи бўлган кимсалардир», дедилар*».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Бу хадис жонзорлар тасвирланган суратларнинг уйларда

сақланишини ҳаром қилмоқда. Хусусан, деворларга суратлар осиш, уйнинг бурчакларига, токчаларга ёки хонлар устига ҳайкалларни кўйиш қаттиқ ҳаромдир. Бундан ташқари, булар гуноҳ бўлиши билан бирга, раҳмат фаришталарининг уйга киришига тўсқинлик қиласди.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйқуси

Убай розияллоҳу анҳу Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан ушбу ҳадисни ривоят қилди: «*Сизлардан бирингиз ўрнига ётса, кийимининг бир тарафи билан жойини (супурганнамо) қоқсин, сўнгра, «Бисмиллаҳ», десин. Чунки у, ўзидан аввал жойига кириб олган нарсаларни билмайди. Агар ётмоқчи бўлса, ўнг тарафига ёнбошлиласин ва:*

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيْ، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِيْ وَ بِكَ أَرْفَعْهُ. إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ

لَهَا وَ إِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

«Аллоҳим, мен Сени мушриклар сифатлаётган сифатлардан поклайман! Роббим, Сенинг ёрдаминг билан ёнбошлиладим ва Сенинг ёрдаминг билан (бошимни) кўтараман. Агар менинг руҳимни олсанг, уни кечир! Агар руҳимни қўйиб юборсанг, уни солиҳ бандаларингни ҳимоя қилгандек (Ўз паноҳингда) сақла!»,
И мом Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳар бир мусулмон эркак ва аёлга қилган тавсияси қўйидагича эди: «*Жойингга ётмоқчи бўлсанг намозга қилганингдек таҳорат қил ва ўнг тарафингга ёнбошила!*». И мом Бухорий ва Муслим ривояти.

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар кеча ўринларида ётар эканлар икки кафтларини бирлашитириб «Кул хувАллоҳу аҳад», «Кул аузу бироббили фалақ», «Кул аузу бироббиннас» сураларини ўқиб дам солар, кейин кафтларини бошларидан бошлаб, баданларидан қўллари етган ергача, олд тарафларига уч марта сурар эдилар*».

И мом Бухорий ривояти.

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳу деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўринларига ётар экан: «Бизни едирган, ичирган, бизга кифоя қилиб, жой берган Аллоҳга ҳамдлар бўлсин. Қанча – қанча инсонлар борки, уларнинг кифоя*

құлувчилари ва жой берувчилари йүқдір», дер әдилар.

Имом Муслим ривояти.

Абу Қатода розияллоху анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кечалари ухлаганларида ўнг тарафига ёнбошлар, тонғдан аввал ухлаганларида эса тирсакларини қўйиб, кафтларига бошларини қўяр әдилар*».

Имом Муслим ривояти.

Севимли дўстим, Аллоҳ таолонинг бизга инъом этган неъматлари ичидаги пайғамбарларнинг саййиди ва охиргиси, яралмишларнинг энг афзали бўлган пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васалламнинг ётган тўшаклари ҳақида ўйлаб кўринг!

Оиша розияллоху анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ётган тўшак, хурмо япроқлари тўлдирилган тери эди*».

Имом Муслим ривояти.

Саҳобаларнинг бир гурӯҳи Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурига кирди. Умар розияллоху анху ҳам кириб келдилар. Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам бурилдилар, шунда Умар розияллоху анху Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг биқинларидаги бўйра изларига кўзи тушиб ишиглади. Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «Хой Умар, нега ишиглайпсиз?», деб савол берганларида, Умар розияллоху анху: «Аллоҳ номига онт ичиб айтаман-ки, Кисро ва Қайсарлар дунё ичида сузиб юрибдилар. Сиз бўлсангиз бу ҳолатдасиз», деди. Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «Улар учун дунё, Биз учун охират бўлишига рози эмасмисиз?!», дедилар. Умар розияллоху анху: «Ҳа, (розиман)», деганида Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «Албатта шундай бўлади!», дедилар.

Имом Аҳмад ривояти.

Қиёмул лайл. Тунги ибодат

Тун Мадинаға бостириб келиб уни ўз зулмати билан қамраб оларди, бироқ Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам намоз ва Аллоҳнинг зикри билан кечани ёритиб, таҳажжуд намозларини ўқир, Еру Осмонлар Роббисига муножатлар қилиб, ишларнинг калити қўлида бўлган зот – Яратувчисининг амрига итоат этиб дуолар қиласар эди:

يَأَيُّهَا الْمُزَمِّلُ قُمِ الْأَيْلَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١﴾ نَصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٢﴾ أَوْ

رَدْ عَلَيْهِ وَرَتِّيلٌ الْقُرْءَانَ تَرْتِيلًا

«Эй (кийимларига) ўралиб олган зот, кечаси (бедор бўлиб, намозда) тулинг! Фақат озгина – унинг (кечанинг) ярмида (ухлаб ором олинг) ёки (уйқуни кечанинг) ярмидан ҳам бир оз камайтилинг, ёхуд унга (бир оз) зиёда қилинг (яъни, кечанинг ярмидан кўпроғида ухлаб, истироҳат қилинг) ва Қуръонни тартил билан (яъни, дона-дона қилиб) тиловат қилинг!»

“Муззаммил” сураси, 1-4-оятлар.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам* (кечалари ўринларидан) туриб намоз ўқирдилар, ҳатто оёқлари шишиб кетарди. У зотга «*Ё Росулуллоҳ, Аллоҳ сизнинг аввалги ва кейинги гуноҳларингизни кечирган бўлса ҳам шундай қиласизми?!*», дейилса: «*Миннатдор* бандада бўлмайинми?!

, деб жавоб берар эдилар».

Имом Ибн Можа ривояти.

Асвад ибн Зайд айтди: «*Мен Оиша розияллоҳу анҳодан: Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тунги намозлари ҳақида сўрадим. Оиша розияллоҳу анҳо шундай дедилар:* «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кечанинг аввалида ухлар, кейин намозга турадилар. Саҳар вақти бўлганда витр ўқирдилар, кейин жойларига келардилар. Агар хотинларига эҳтиёжлари бўлса, уларга яқинлик қилар, аzonни эшишсалар ўрниларида сакраб турад, жунуб бўлсалар гусл қилиб, бўлмаса таҳорат олиб, кейин намозга чиқар* эдилар».

Имом Насойи ва Аҳмад ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тунги намозлари ўта хайратомуз-ки, у бизни унинг узунлиги ҳақида фикрлашимиз ҳамда уни ўзимизга намуна қилиб олишимизга ундейди!

Абу Абдуллоҳ Ҳузайфа ибнул-Ямон розияллоҳу анху деди: «*Мен кечаларнинг бирида Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқидим. У зот Бақара сурасини бошлидилар. Мен: «Юзинчи оятдан сўнгра рукуъ қиласадилар», деб ўйладим. Бироқ, ундан ўтиб кетдилар. Мен: «Бақара сурасини бир ракатда ўқир эканлар-да?», деб ўйладим. Бироқ, давом этиб, «Оли Имрон» сурасини бошлидилар, уни ҳам ўқиб тугатдилар. Мен: «Энди рукуъ қиласалар керак», деб ўйладим. Кейин «Нисо» сурасини бошлидилар ва ўқиб тугатдилар. У зот*

ҳар бир ҳарфни дона-дона талаффуз қилар, тасбех зикр қилинган оятдан ўтсалар тасбих айттар, сўраш бор жойда сўрар, паноҳ сўраш бош жойда паноҳ сўрар эдилар. Кейин руку қилдилар ва: «Субҳана роббиял – азийм» (Буюк роббимни мушириклар сифатлаётган ёмон-ноқис сифатлардан поклайман), дега бошлидилар. Рукуъларининг узунлиги қиёмларига яқин миқдорда бўлди. Кейин: «Сами Аллоҳу лиман ҳамидаҳ. Роббана лакал-ҳамд» (Аллоҳ ўзига ҳамд айтгандарни эшигади. Роббимиз, Сенга ҳамдлар бўлсин!», дедилар. Кейин рукуъларига яқин миқдорда, узоқ туриб қолдилар. Кейин сажда қилдилар ва: «Субҳана роббиял-аъло» (Олий Роббимни мушириклар сифатлаётган ёмон сифатлардан поклайман), дедилар. Саждалари ҳам (узунликда) қиёмларига яқин эди».

И мом Муслим ривояти.

Бомдоддан сўнг

Мадина кечасининг сокинлиги тугаб, тонг ёриша бошлаган пайтда, масжидда бомдод намози жамоат билан ўқилгандан сўнг Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қуёш чиққунига қадар Аллоҳнинг зикри билан машғул бўлар эдилар. Кейин икки ракаат намоз ўқир эдилар. Жобир ибн Самура розияллоҳу анху деди:

«Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам бомдод намозини ўқиганларидан сўнг намозгоҳларида қуёши чиққунига қадар ўтирас эдилар».

И мом Муслим ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бу буюк суннатни қилишга рағбатлантириб, ундаги ажру-савобларни эслатдилар. Анас розияллоҳу анху деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бомдодни жамот билан ўқиган, кейин қуёши чиққунига қадар Аллоҳни ёд қилиб ўтирган сўнгра икки ракаат намоз ўқиган одамга бир ҳажж ва бир умра савоби тўла, тўла, тўла қилиб берилади», дедилар.*

И мом Термизий ривояти.

Чошгоҳ намози

Кун яримлаб, қуёшнинг ҳарорати кўтарилди, куйдирувчи гармсөл юзга урила бошлади. Бу чошгоҳ вақтидир. Бу — харакат ва эҳтиёжларни қондириш маҳали. Пайғамбарлик масъулияти, вакиллар билан учрашиш, саҳобаларга таълим бериш ва оила аъзоларининг ҳақларини адо этиш каби оғир юкларни

кўтаришларига қарамай, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таолога ибодат қилар эдилар.

Муоз розияллоҳу анху Оиша розияллоҳу анхога: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам чошгоҳ намозини ўқирмидилар?*», деб сўраганида: «Ха, тўрт ракаат ва ундан зиёда Аллоҳ хоҳлаганича ўқир эдилар», деб жсавоб бердилар.

Имом Муслим ривояти.

Чошгоҳ намозини ўқиши Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам васият қилган эдилар. Абу Ҳурайра розияллоҳу анху деди: «*Халилим соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар ойда уч кун рӯза тутиши, икки ракаат чошгоҳ намозини ҳамда ухлашдан аввал витр намозини ўқишини менга васият қилдилар*».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Нафл намозларини уйда ўқиш

Ушбу хонадон иймон билан обод, зикру ибодат билан лиммолим эди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизнинг хонадонимиз ҳам шундай бўлиши кераклигини таъкидлаб, қуидаги васиятни қилдилар: «*Уйингизда ҳам намоз ўқинглар! Уйингизни қабристон қилиб олманглар!*».

Имом Бухорий ривояти.

Ибн Қоййим рохимаҳуллоҳ деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам барча суннат намозларини ва бирор сабабга боғлиқ бўлмаган нафл намозларининг барчасини, хусусан шом намозининг суннатини уйларида ўқир эдилар. У зот суннат намозларни масжидда ўқиганлари ривоят қилинмаган. Нафл намозларни уйда ўқишининг фойдалари бор, улар: Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатларига эргашии, хотинлар ва болаларга намоз ўқишини ўргатиш, шайтонларнинг намоз ва зикрлар сабабли уйдан қувилиши, амалнинг риёдан узок ва ихлосли бўлишиидир*».

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг йиғилари

Эркак ва аёлларнинг кўпи йиғлайди! Бироқ, йиги қандай ва ким учун бўлиши керак! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам хоҳласалар дунёни қўлларига олишлари мумкин бўлган, жаннат олдида ва ўзлари жаннатнинг энг олий мақомида бўлишларига

қарамай йиғлар әдилар! Ха, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам йиғлар әдилар! Бироқ, бу йиғи обидлар йигиси эди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда Роббисига муножат қиласы өки Куръон тиловатини тинглар экан йиғлар әдилар! Бу йиғи қалбнинг юмшоқлиги, юракнинг соғлиги, Аллохнинг азаматини билиш ва Аллоҳ таолодан күрқиши сабабли эди.

Муторриф ибн Абдуллоҳ отасидан шу ривоятни қилади: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг намоз ўқиётгандарини кўрдим. Йиғлаганлари сабабли ичларидан қозоннинг қайнаши сингари товуши келар эди*».

И мом Аҳмад ривояти.

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анху деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга: «Менга (Куръон) ўқиб беринг!», дедилар. Мен: «Ё Росууллоҳ, Куръон сизга нозил бўлган бўлса-ю, мен сизга тиловат қилиб бераманми?», дедим. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Мен Куръонни бошқалардан тинглашини яхши кўраман», дедилар. Мен “Нисо” сурасини ҳатто: «Ва сизни уларнинг устига гувоҳ қилиб олиб келсак», оятига етганимда қарасам, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўзларидан ёши қуилаётган экан*».

И мом Бухорий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг соchlари хамда муборак соқолларидағи ўн саккизтага яқин оқ мўйлар ҳақида фикр юритиб кўринг. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бу оқ тукларнинг сабабини муборак тиллари билан қандай баён қилганига бир қулоқ туting. Абу Бакр розияллоҳу анху:

«*Ё Росууллоҳ, соч-соқолларингизга оқ тушибди-ку?!», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ме(нинг соч-соқолимни) «Худ», «Воқеъа», «Вал-мурсалат», «Амма ятасаалун», ва «Изашишамсу куввират» суралари оқартирди», дедилар.*

И мом Термизий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тавозеълари

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамларнинг энг гўзал хулқиси ва энг қадрлиси бўлиб, Оиша розияллоҳу анху айтганлариdek: «Хулқлари Куръон эди». И мом Аҳмад ривояти.

Росуллороҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «*Мен гўзал ахлоқларни мукаммал қилиши учун юборилдим*», дедилар.

И мом Аҳмад ривояти.

Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу деди: «Росуллороҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «*Мени масиҳийлар Ийсо ибн Марямни улуғлаганларидек улуғламанглар! Балки, Аллоҳнинг бандаси ва Росули, деб айтинглар*», дедилар.

И мом Абу Довуд ривояти.

Анас розияллоҳу анҳу деди: «*Бир киши: Ё Росуллороҳ, эй яхшимиз, яхшимизнинг ўғли, эй саййидимиз, саййидимизнинг ўғли*», деб хитоб қилди. Росуллороҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «*Эй одамлар, сизлар менга тўғри гапираверинглар, шайтон сизларни адаштирмасин!* Мен — Аллоҳнинг бандаси ва Росули бўлган Мухаммад ибн Абдуллоҳман. Сизлар мени Аллоҳ қўйган мақомдан юқори мақомга қўйишингизни хоҳламайман», дедилар.

И мом Аҳмад ривояти.

Баъзи одамлар Росуллороҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни ҳаддан зиёд улуғлайдилар ва у зотнинг ғайб ишларини билади, зарар ва фойда етказади, муҳтоҷларнинг эҳтиёжини, касалларнинг шифосини берадилар, деб эътиқод қилишади. Аллоҳ таоло бу тушунчани бутунлай рад этиб шундай деди:

قُل لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ

لَا سَتَّكَثُرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ...

«Айтинг: “Мен ўзимга ҳам бирон фойда ёки зиён етказишга эга эмасман. Магар Аллоҳ хоҳлаган ишгина бўлур. Агар ғайбни билганимда эди, яхши амалларни кўпайтирган бўлур эдим ва менга бирон ёмонлик – зиён етмаган бўлур эди...».

“Аъроф” сураси, 188-оятдан.

Барча оламлар ичида энг афзал бўлган Мухаммад соллалоҳу алайҳи васаллам Роббиси олдида синиқ бўлган одамларнинг боши эдилар.

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳу дедилар: «*Саҳобалар учун Росуллороҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан кўра севимлироқ бошқа одам йўқ эди. Шундай бўлсада, ёқтиирмасликларини билганилари учун, у зотни кўрганларида ўринларидан турмас эдилар*».

И мом Аҳмад ривояти.

Сиз ўта камтарлык ва нодир гүзәл хүлә билан бир бечора аёлга ишлари күп бўлишига қарамай вақт ажратган Ислом умматининг пайғамбариға бир назар ташланг!

Анас ибн Молик розияллоҳу анху деди: «*Бир хотин Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хузурига келиб: «Сизга эҳтиёжим бор», деди. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Мадинанинг қўчаларидан хоҳлаганингда ўтири, мен сен билан бирга ўтири(иб эҳтиёжингга қулоқ тут)аман», дедилар».*

Имом Абу Довуд ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам камтарларнинг камтари эдилар. Абу Ҳурайра розияллоҳу анху деди: «Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: *Агар мени (кўйининг) қўли ёки оёги (ни ейши) учун чақирсалар бораман. Агар менга (кўй) оёги ёки қўли совга қилинса, қабул қиласман», дедилар».*

Имом Бухорий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадислари ҳар бир асрда мутакаббирлар учун, уларнинг кибру ҳаволари ва гердайишлари олдида тўсиқ ва қайтарувчи бўлиб қолади!

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анху Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан ушбу ҳадисни ривоят қиласади: «*Қалбида заррача кибри бўлган одам жсаннатга кирмайди*».

Имом Муслим ривояти.

Кибр, гарчи у заррача бўлса ҳам – Аллоҳ сақласин – жаҳаннамга олиб борадиган йўлдир. Қаранг, Аллоҳ таоло гердайиб юрган мутакаббирни қандай жазолади, унга ғазабини тушириб, қандай азоблар билан азоблади!

Абу Ҳурайра розияллоҳу анху деди: «Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар: *Бир одам чиройли кийимни кийиб олиб, ўзидан ўзи хурсанд бўлиб, соchlари тараалган ва гердайиб юриб кетаётган эди, баногоҳ, Аллоҳ уни Ерга ютириди. У Киёмат кунигача ернинг тубига қараб тушиб бораверади*».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хизматкори

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бечора ва заиф хизматкорни қилган иши ёки заифлигига қараб эмас, балки дини ва тақвосига қараб ўзига лойик мақомга қўйдилар. Росулуллоҳ

соллаллоху алайҳи васаллам хизматкор ва мардикорлар ҳақида шундай дедилар: «*Улар сизларнинг биродарларингиздир. Аллоҳ таоло уларни сизларнинг қўл остингизда қилиб қўйди. Уларга еган нарсаларингиздан едирингиз, кийган нарсаларингиздан кийдирингиз ва оғир бўлган нарсаларни уларга юкламангиз! Агар оғир нарсаларни юкласангиз ёрдам берингиз».*

Имом Муслим ривояти.

Сиз ўз хожаси ҳақида ҳайратомуз сўзлар, мақбул гувоҳлик ва мақтовларни ҳикоя қилиб берувчи хизматкорнинг ушбу сўзлари ҳақида тафаккур қилиб кўринг! Сиз биронта хизматкорнинг ўз хожасига Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг хизматкори айтгани каби мақтовни айтганини эшигтганмисиз?!

Анас ибн Молик деди: «*Мен Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламга ўн йил хизмат қилдим, у зот менга бирон марта «уф», демадилар, биронта қилган шишим учун: «Нега бундай қилдинг!», қилмаган шишим учун: «Нега бундай қилмадинг!», демадилар».*

Имом Муслим ривояти.

Тўла ўн йил, кунлар ёки ойлар эмас, балки, кувонч ва қайғу, ғазаб ва маҳзунлик, руҳий изтироб ва ўзгариш, камбағаллик ва бойлик билан ўтган узок умр давомида у зотга ота-онам фидо бўлсин, хизматкорини жеркимади, балки, уни тақдирларди, қалбига таскин бериб, унинг ва оиласининг эҳтиёжларини қондиради ҳамда уларнинг ҳаққига ҳайрли дуолар қиларди!!

Анас розияллоху анҳу деди: «*Онам: «Ё Росулуллоҳ, хизматкорингиз ҳақига дуо қилинг!», деди. Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «Аллоҳим, унга бойлик ва фарзандларини сероб қил ва унга берган нарсаларингда барака ато эт!», дедилар».*

Имом Бухорий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шиҷоатли бўлишларига қарамай, ҳақли ўринлардагина хўрлаганлар ва урганлар. Кўл остидаги хотинлари ва хизматкорларидан иборат заифларга ҳеч қачон каттиқлик қилмаганлар!

Оиша розияллоху анҳо деди: «*Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам қўллари билан на бир хизматкорни ва на бир хотинни урмадилар, магар Аллоҳ йўлида жиҳод қилганларидаигина (душманларни) урдилар».*

Имом Муслим ривояти.

Ана, уммулмўъминийн Оиша розияллоху анҳо яралмишларнинг афзали ва одамларнинг сарвари Росулуллоҳ соллаллоху алайҳи

vasallam учун яна бир бор гувоҳлик бермокда. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг гўзал ҳаёти ҳақида кўп гапиришган. Ҳатто, Қурайш коғирлари ҳам у зотга яхши гувоҳлик берган эдилар.

Оиша розияллоҳу анҳо: «*Мен Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўзига қилинганд зулм учун, модомики, Аллоҳнинг ҳаромларини қилиши билан бўлмас экан, бирор бир кимсадан ўч олганларини кўрмадим. Агар Аллоҳнинг ҳаромлари қилинганд бўлса, Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан кўра газаблироқ одам йўқ эди. Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга икки шини танлаши ихтиёри берилса, модомики гуноҳ бўлмас экан, қулийни танлар эдилар*».

И мом Бухорий ривояти.

Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мулойим ва оғир-босиқ бўлишга даъват этар ва: «*Аллоҳ ҳалимдир ва ҳар бир ишида ҳалимликни яхши кўради*», дер эдилар».

И мом Бухорий ва Муслим ривояти.

Совға ва меҳмон

Ҳиссий қувончга бўлган эҳтиёж ва истаклар жамият, оила ва хонадонда доимо мавжуддир. Калбларни бир бирига яқинлаштирадиган ва улардаги гина-кудуратларни эритиб юборадиган нарсалардан бири — совғадир!!

Оиша розияллоҳу анҳо: «*Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам совғаларни қабул қиласр ва унга муносиб мукофотлар берар эдилар*», деди (И мом Бухорий ривояти). Зеро, совға бериш ва миннатдорчилик изҳор этиш, қалб саховати ва юрак тозалигининг нишонасиdir.

Саховат — набийлар ва росулларнинг ахлоқидан бири бўлиб, пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам бу борада ҳаммадан пешқадам эдилар. Ахир куйидаги сўзларни айтган у зот эмасми?!?

«*Ким Аллоҳ ва охират кунига иймон келтирган бўлса, меҳмонини сийласин. Меҳмонни сийлаши ҳаққи бир кечаш-ю, бир кундуздири. Меҳмондорчилик уч кундир. Ундан кейингилари садақадир. Мезбонга оғирлик бўлгунича қадар қолши меҳмон учун ҳалол эмасдир*».

И мом Бухорий ривояти.

Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, тоғлар, чўллар, Ҳижоз ва Араб ярим ороли, ҳатто бутун дунё Росулulloҳ соллаллоҳу алайҳи

vasallam каби олий ахлоқли ва олижаноб биронтасини кўрмади. Ҳурматли китобхон, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг, ота-онам унга фидо бўлсин, биз учун ўта ибратли ҳолатларидан бирини кўриш учун тайёр бўлинг!!

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳу деди: «*Бир хотин Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга чопон келтириб: «Буни сизга кийдирман, деб ўз қўлларим билан тўқидим», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга муҳтож бўлган ҳолларида олдилар. Бизнинг олдимизга уни лунгу шаклида ўраб чиқдилар. Бир одам: «Бу жуда ҳам чиройли экан. Уни менга беринг», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Майли», дедилар ва бир оз ўтиргач уйига қайтдилар, тўнни тахлаб, уни ҳалиги одамга жўнатдилар. Саҳобалар у одамга: «Яхши иши қилмадинг! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам муҳтож бўлганлари учун кийган эдилар, сен бўлсанг уни сўраб ўтирибсан, биласанки у зот сўраган одамнинг қўлини бўши қайтармайдилар», дедилар. У одам: «Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, мен у кийимни кийши учун эмас, кафандик қилиши учун сўрадим», деди.*

Саҳл айтади: Ҳақиқатан ҳам, у кийим ўша одамга кафанди

И мом Бухорий ривояти.

Сиз Аллоҳ таоло саралаб олган ва ўзи тарбиялаган ва намуна қилган зотнинг хулқидан ҳайратланманг! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам саховат бобида ҳайратомуз ишларни қилдилар. Ҳаким ибн Ҳизом розияллоҳу анҳу деди: «*Мен Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўрадим, бердилар. Яна сўрадим, бердилар. Яна сўрадим, бердилар кейин: «Эй Ҳаким, бу мол яшил ва шириндор! Уни қалб саховати билан олган одамга баракали қилинади. Нафс очкўзлиги билан олган кишига эса баракали қилинмайди. Унинг мисоли ейди-ю бироқ, тўймайдиган одамга ўхшайди. Юқори қўл қуи қўлдан яхшироқдир».*

И мом Бухорий ва Муслим ривояти.

Жобир розияллоҳу анҳу деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан бирон нарса сўралса, ҳеч қачон «Йўқ», деб айтмайдилар».*

И мом Бухорий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қўлларидағи мисли кўрилмаган бу саховат ва олийжаноблик билан бирга, у зотнинг қалбларидағи самимийлик, содик муҳаббат ва чиройли мумалаларининг ҳам мисли йўқ эди. У зотнинг бирга ўтирган ҳар

бир кишига табассум қилиш ва яқин тутиш одатлари бор эди. Бу билан ҳар ким ўзини Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга энг севимли кишиман, деб ўйлар эди.

Жарир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анху деди: «*Исломни қабул қилганимдан бери, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан мени қабул қилишидан бош тортмадилар. У зотга дуч келсам, доимо таббассум билан күтиб олар эдилар.*»

Имом Бухорий ривояти.

Шоҳидларнинг сифатлашида сиз учун кифоя ва ибрат бордир.

Абдуллоҳ ибн Ҳорис: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан кўра сертабассум бошқа биронни кўрмадим*», деди.

Имом Термизий ривояти.

Севимли дўстим, сиз бундан нега ҳайратланасиз? Ҳолбуки Розулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «*Дўстингиз юзига қилган таббассумингиз — садақа*», деган бўлсалар!

Имом Термизий ривояти.

Хизматкори Анас розияллоҳу анху Розулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдаги сифатларни шундай таърифладики, у сифатлар бир одамда эмас, ҳатто бир неча одамда ҳам жам бўлмайди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўта илтифотли зот эдилар. Эҳтиёжини сўраган ҳар бир одамга қулоқ солар, у одам бурилиб кетмагунича ўгирилмас эдилар. Розулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қўлларини олмоқчи бўлган ҳар кимсага қўлларини узатар, қўл берган одам қўлини бўшатмагунича қўлларини тортшиб олмас эдилар.*»

Абу Наъим «Далоил» китобида нақл қилди.

Розулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эҳсонли ва хушмуомала мезбон бўлишларига қарамай, гуноҳ ишларни кўриб қолсалар қайтарар ва унинг бўлишига рози бўлмас эдилар.

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анху деди: «*Розулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишининг қўлида тилло узукни кўриб қолдилар, уни (унинг бармоқларидан) чиқарип отиб юбордилар ва: «Сизлардан бирингиз жаҳаннам чўгини олиб, уни бармогига тақиб оладими-я?!» — дедилар.*»

Имом Муслим ривояти.

Болаларга шафқат

Тошбағир инсонлар меҳрибонликни билмайди. Уларнинг

қалбиди меҳрнинг асари ҳам йўқдир! Улар қаттиқ тошга ўхшаб, на бера оладилар ва на ола оладилар. Улар энг оддий инсоний туйғу ва ҳиссиятлардан ҳам маҳрумдир. Аммо Аллоҳ таоло юмшоқ қалб ва жўшган меҳр берган кимсалар — намунали ва меҳрибон қалб соҳибидирлар-ки, уларни раҳмат ўраб, туйғулар ҳаракатлантиради!

Анас розияллоҳу анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи
васаллам ўғиллари Иброҳимни қўлларига олиб ўпдилар ва
ҳидладилар*». Имом Бухорий ривояти.

Бу меҳр Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг яқинларигагина хос эмас, балки, барча мусулмонларнинг фарзандлари учун эди.

Жаъфар розияллоҳу анхунинг хотини Асмо бинти Умайс шундай деди: «*Менинг олдимга Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам
кирдилар ва Жаъфарнинг болаларини чақирдилар. У зот уларни
багирларига босиб, ҳидлар ва қўзларидан ёши қуилар эди. Мен:
«Жаъфарга бирон нарса бўлдими?», деб сўрасам: «Ҳа, у бугун
ҳалок бўлди», дедилар. Барчамиз ишглай бошлидик. Росулуллоҳ
соллаллоҳу алайҳи васаллам қайтиб кетдилар ва аҳлига:
«Жаъфар хонадонига таом тайёрланглар! Чунки, уларнинг
бошига машгул қиласиган нарса келди», дедилар*».

Ибн Саъд, имом Термизий ва Ибн Можа ривояти.

Болаларининг ўлимни сабабли кўз ёшлари келган пайтда Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга Саъд ибн Убода розияллоҳу анху: «*Ё Росулуллоҳ, бу нимаси?*», деганида, *Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам*: «*Бу — Аллоҳ таоло
бандаларининг қалбига қўйган раҳм-шафқат. Дарҳақиқат,
Аллоҳ бандалари ичидан раҳмиларигагина раҳм қиласиди*», дедилар.

Имом Бухорий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қўзлари ўғиллари Иброҳимнинг вафоти сабабли ёш тўкканида Абдуроҳман бин Авғон розияллоҳу анху: «*Ё Росулуллоҳ, сиз-а?!*», деб савол берганида: «*Эй Авғонинг ўғли, бу — раҳматидир*», деб жавоб бердилар ва шуни қўшимча қиласидилар: «*Кўз ёши тўқади, қалб қайгуради, биз
фақат Роббимизни рози қиласиган сўзларни айтамиз. Эй
Иброҳим, Биз сендан ажералганимиз учун қайгудамиз*».

Имом Бухорий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг буюк хулқи намуна олиш ва у зотнинг изидан кетишимизга чақирмоқда. Зоро, биз бу

асрда болаларга бўлган шафқат ва уларни ўз мақомига қўйишни унутдик. Ахир улар эртанинг оталари, умматнинг кишилари ва кутилган тонгги эмасми?! Биздаги жаҳолат, калтафаҳмлик ва кибр шу даражага етиб бордики, болаларнинг қалбларини очадиган қалитни йўқотдик! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қалити эса кўли ва тилидадир. У зот болаларни севишлари, қадрлашлари ва уларни баланд мартабага қўйғанларини кўрмадингизми?!

Анас розияллоҳу анҳу болалар олдидан ўтар экан, уларга салом берар ва: «Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай қилар эдилар», дер эди. Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Табиийки, болаларнинг ўзига хос қийинчиликлари ва тўполнонлари бўлар, бироқ Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларни жеркимас, сўкмас ва уларга дашном бермас, балки уларга хотиржамлик ва мулојимлик билан муомала қиласр эдилар.

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурига болалар олиб келинар, Росууллоҳ уларнинг ҳаққига дуо қилар эдилар. Бир болани олиб келгандарида у Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кийимларини «ҳўл» қилди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сув олиб келишини буюрдилар ва у сувни «ҳўллик» устидан қўйдилар. Бироқ, «ҳўллик»ни (сиқиб) ювмадилар*».

Имом Бухорий ривояти.

Хурматли китобхон, сиз Пайғамбарнинг уйида ўтирад экансиз, болаларингизни эркалаш, ўғилларингиз билан ҳазиллашиш ва уларнинг қулгилари ва ширин сўзларини эшитиш хаёлингизга келмадими?! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам буларнинг ҳаммасини қиласр эдилар! Ота-онам Унга фидо бўлсин!

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳасан ибн Алийга тилини чиқарар, бола уни қизиллигини қўриб кулар эди*». Албоний ривояти.

Анас розияллоҳу анҳу деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Умму Саламанинг қизи Зайнабни эркалатар эканлар: «Зайнабча, Зайнабча», деб бир неча марта тақрорладилар*».

Албоний ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг болаларга бўлган шафқати шу даражада эдикӣ, ибодат асносида қизлари Зайнабнинг қизи Умомани қўтариб намоз ўқир, сажда қилмоқчи бўлсалар, ерга

күйр эдилар.

Махмуд ибн Рабиъ розияллоху анху деди: «*Мен беш ёшда эдим. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламниң ҳовлимиздаги күдүқдан чөлакда сув олиб, юзимга бир ҳовуч сепгандарини хотирлайман*».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росууллох соллаллоху алайҳи васаллам катта-ю, кичикка таълим берар эдилар. Абдуллох ибн Аббос розияллоху анху деди:

«*Кунларнинг бирида Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан уловга мингашиб кетаётган эдим (менга): «Хой бола, мен сенга шу сўзларни ўргатаман: Аллоҳни ёдингда тут, сени сақлайди, Аллоҳни ёдингда тут, Уни олдингда кўрасан, (эҳтиёжингни) сўрасанг Аллоҳдан сўра, ёрдам сўрасанг Аллоҳдан сўра!»*

Имом Термизий ривояти.

Росууллох соллаллоху алайҳи васалламнинг муборак шамоиллари ва уфурган сийратларининг баъзиси билан яшагандан сўнг, шояд биз ҳам улар билан қалбларни тирилтиrsак ва улар ортидан юриб ҳаётда бир из қолдирсак. Шундагина уйларимиз оталар муҳаббати, оналар шафқати ва жажжи қалбларига суур киритишга муҳтож бўлган болалар билан гуллаб-яшнайди. Натижада, кичкинтойлар руҳияти мутаносиб, ахлоқи гўзал бўлиб етишадилар-да, умматга мард кишилар каби йўлбошлиқ қиласидилар. Унутмангки, уларни бундай қилиб Аллоҳнинг тавфиқидан сўнг, оталар ва оналаргина етиштириб чиқара оладилар!!

Ҳилм, мулойимлик ва сабр

Зўравонлик, ҳуқуқларни куч ишлатиб поймол қилиш золимлар аломатидир. Пайғамбаримиз Муҳаммад соллалоху алайҳи васаллам эса ўз ҳаққини олишда ҳақдорларга ёрдам бериш ва адолат коидаларини тузиб қўйдилар. Ҳолбуки, Росууллох соллаллоху алайҳи васаллам эзгулик йўлида Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло ато этган буюриш ва тақиқлашни жорий қилдилар. Биз Росууллох соллаллоху алайҳи васалламнинг уйида зулм, қаттиққўллик, тажовузкорлик ва талон-тарожлик бўлишидан кўрқмаймиз.

Оиша розияллоху анхо деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қўллари билан Аллоҳ йўлидаги жисҳоддан бошқа пайтда на бир хотинларини ва на бир хизматкорларини урдилар! Шахсиятларига нисбатан қилинганд ишлардан ўч*

олмас эдилар. Аллоҳнинг ҳаромларини қилинган пайтдагина Аллоҳ таоло учунгина интиқом олар эдилар».

Имом Аҳмад ривояти.

Анас розияллоху анху деди: «*Мен Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан йўлда кетар эдим. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг эгниларида четлари дагал қилиб тикилган најэроний тўн бор эди. Бир аъробий у зотга етиб олди-да, Росууллоҳнинг тўнларидан қаттиқ тортиди. Мен Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бўйинларида қаттиқ тортиши оқибатида тўннинг дагал четлари из қолдирганини кўрдим. Кейин у аъробий: «Эй Мұхаммад, амр этгин, хузурингдаги Аллоҳнинг молидан (менга ҳам берилсин)», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга ўғирилиб қарадилар ва кулдилар. Кейин унга бершига амр этдилар».*

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Хунайн жангидан қайтганларида аъробийлар эҳтиёжларини айтиб у зотга эргашдилар ва бир дараҳт олдига сиқиб олиб бориб қўйдилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам туяларига минган ҳолларида эдилар, ҳалиги дараҳт у зотнинг тўнларини илиб қолди. Шу пайтда Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Тўнимни қайтариб беринглар! Сизлар мени баҳиллик қилишимдан кўрқяпсизларми?!** Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, Тихома дараҳтлари сонича туяларим бўлса, ўртангизда тақсим қилиб берар эдим, кейин эса мени баҳил, кўрқоқ ва ёлғончи эмаслигимни билар эдингиз», дедилар.

Имом Бағавий, «Шархус-сунна». Албоний бу ҳадисни «саҳиҳ», деган.

Барча ишлардаги мулойимлик, манфаатларни билиш ва зарарларни қайтариш таълим-тарбиянинг энг гўзал қўринишларидандир.

Саҳобаларни ғайирликлари тутди. Чунки, улар хато қилаётган одамни кўриб туришган ва унга инкор қилиш учун унинг олдига шошишган эди. Улар эса бунга ҳақли ҳам эдилар. Бироқ, ҳалим Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам уларни тўхтатдилар. Чунки, бу ишни қилган одам жоҳил ва унга қаттиқ инкор қилишнинг ортида заар бор эди. Бу ўринда Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қилган ишлари тўғрироқ эди.

Абу Ҳурайра розияллоху анху деди: «**Бир аъробий масжидга**

бавл қилди (сийди). Шунда саҳобалар уни айблаш учун ўринларидан турдилар. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эса: «Уни ўз ҳолига қўйинглар ва бавли устидан бир чеълак сув қўйинглар. Сизлар қийинлашириувчи эмас, енгиллашириувчи қилиб жўнатилгансизлар!», дедилар. Имом Бухорий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг даъват ишида қилган сабрлари ундан намуна олиш, унинг услубини қўллаш ва ўзи учун ўч олмасликка чакирмоқда. Оиша розияллоҳу анҳо:

«Ухуд кунидан кўра бошингизга оғирроқ бир кун келганми?», деб савол берганида Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай жавоб бердилар: «Сизнинг қавмингиздан кўп нарса кўрдим. Уларнинг энг оғири Ақаба куни бўлган эди. Мен ўзимни (ҳимоя қилиши учун) ибн Абдиёлил ибн Абдиқулалга кўндаланг қилдим. У мен хоҳлаган нарсани қабул эттади. (Мен у ердан) гамгин ҳолатда бошимни эгиб юриб, Қарнус Саолибга етиб келганимни сезмай қолибман. Бошимни кўтардим, бир парча булат менга соя солиб турар эди. Қарасам, у булатда Жибрил алайҳис-салом ўтирибди. Шу пайт у менга нидо қилди: «Аллоҳ таоло қавмингизнинг сизга берган жавобларини эшиитди ва сизга тоглар фариштасини (қавмингиз) ҳақида хоҳлаган нарсангизга буюришингиз учун юборди», деди. Тоглар фариштаси менга нидо қилиб, салом берди ва: «Эй Мұхаммад, Аллоҳ таоло қавмингизнинг сизга айтган сўзларини эшиитди. Мен тоглар фариштасиман. Роббингиз мени сизнинг ҳузурингизга мени хоҳлаган нарсангизга буюришингиз учун жўнатди, сиз нима хоҳлайсиз? Хоҳласангиз, икки тогни уларнинг устиларига ёпиб қўй?!», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Йўқ, мен Аллоҳ таолодан уларнинг пушти камарларидан Аллоҳнинг ўзигагина ибодат қиласидиган Үнга бирон нарсани шерик қиласидиган одамларни чиқариишини умид қиласман», дедилар. Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Баъзи одамлар бугунги кунда даъват ишида шошқалоқлик қилиб, ҳосилни тезроқ олишни хоҳладилар. Нафс учун ўч олиш даъватга ва унинг ихлосига путур етказади. Шунинг учун ҳам, баъзи даъватлар унинг даъватчилари ўртасида мазкур иш ёйилгани учун муваффақиятсизликка дучор бўлди. Ахир сабр ва бардошлиқ қаерда!?

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг умид қилган

нарсалари бир неча йиллар ўтганидан ҳамда сабру курашлардан сўнг рўёбга чиқмадими?!?

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анху деди: «*Мен Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васалламниң Аллоҳнинг пайғамбарларидан бирини* (уларга Аллоҳнинг салому саломлари бўлсин!) қавми қонатгани, у қонни юзидан артиб: «*Аллоҳим, қавмимни кечир!* Чунки улар, билмайдилар!», деб, ҳикоя қилганларини ҳали ҳам кўриб тургандекман». Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Кунларнинг бирида *Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васаллам* саҳобалар билан жанозада эдилар, Зайд ибн Саъна исмли яхудий қарзини талаб қилиб у зотнинг олдига келди ва *Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васалламниң чопонларининг ёқасини жамлаб, тумтиб, газабнок ҳолатида боқди ва «Хой Мұхаммад, ҳаққимни бермайсанми?!*», деб, қўпол сўзларни айти бошилади. Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анху аччиқланиб, Зайдга боқди, унинг кўзлари газабининг қаттиқлигидан чаноқларидан чиқаётганди: «*Хой Аллоҳнинг душмани, сен Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васалламга мен эшишган сўзларни айтиб, мен кўрган ишларни қиляпсанми?!* У зотни ҳақ билан юборган зотнинг номига онт ичиб айтаманки, у зотнинг маломатидан чўчимаганимда эди, сенинг каллангни қиличим билан олар эдим!» — деди.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васаллам Умар розияллоҳу анхуга хотиржамлик билан боқдилар-да: «Эй Умар, мен ва у бундан бошқа нарсага муҳтојис эдик. Сиз мени (қарзни) яхии ўташга, уни эса қарзини чиройли сўрашига чақиришингиз керак эди. Эй Умар, уни олиб бориб, ҳаққини беринг ва йигирма соъ хурмони зиёда қилинг!», дедилар.

(Яхудий) Зайд Умар розияллоҳу анхунинг йигирма соъ хурмони ошириб берганидан сўнг: «Эй Умар, бу ортиқчаси нима учун?», деб сўради. Умар розияллоҳу анху: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васаллам* сенинг қилган газабинг эвазига буни зиёда қилдилар!», деди. Зайд: «Эй Умар, мени танийсанми?», деди. Умар розияллоҳу анху: «Йўқ, сен кимсан?», деди.

— Зайд ибн Саънаман.

— Ҳабр (яхудий олими) ми?

— Ҳабр.

— *Росулуллоҳ соллаллоҳу алаиҳи васалламга нега* ундаи

мумомала қилиб, у сўзларни айтдинг?

— Эй Умар, мен *Росууллоҳ* соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юзига қараганимда пайғамбарлик белгиларининг иккитасидан бошқа ҳаммасини кўрдим. Бу иккисини синааб кўрмаган эдим: ҳалимлиги жаҳлига голиб келадими ва жаҳлининг ошиши ҳалимлигини зиёда қиладими? Мен энди у иккисини синааб кўрдим. Эй Умар, сени гувоҳ қилиб айтаманки, Аллоҳи Парвардигор, Исломни дин ва Муҳаммад соллалоҳу алайҳи васалламни пайғамбар, деб рози бўлдим. Яна сени гувоҳ қилиб айтаманки, бойликларимнинг ярми Муҳаммад соллалоҳу алайҳи васалламнинг умматига садақа бўлсин.

Умар розияяллоҳу анху айтдиларки: «Уларнинг баъзилари учун бўла қолсин. Чунки, сен уларнинг ҳаммасига етказа олмайсан». Зайд: «Баъзиларига бўла қолсин», деди. Зайд *Росууллоҳ* соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдига келди ва: «Аиҳаду алла илаҳа иллАллоҳ ва аиҳаду анна Муҳаммадан абдуҳу ва росуулуху», «Аллоҳдан бошқа (ҳак) илоҳ йўқ ва Муҳаммад Унинг бандаси ва элчиси эканига гувоҳлик бераман», деди, у зотга иймон келтириб, уни тасдиқлади.

Хоким «Мустадрак» китобида бу ҳадисни зикр қилиб, «саҳих» деди.

Биз бу холат, унинг хотимаси ва узок давом этган суҳбат хақида ўйланиб кўрайлик. Шояд *Росууллоҳ* соллаллоҳу алайҳи васалламнинг одамларга нисбатан қилган сабрлари, уларни мулойимлик ва ҳилм билан қандай даъват этганлари, яхшилик қилсалар қандай рағбатлантирганлари ва уларга қандай қувонч улашганларидан ўrnak олсак.

Оиша розияяллоҳу анҳо деди: «*Мадинадан Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам* билан бирга умра қилиши учун чиқдим. Маккага етиб келгач: «*Ота-онам фидо бўлсин, ё Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам, (намозни) қаср (икки ракаат қилиб) ҳам, тўла (тўрт ракаат) қилиб ҳам ўқидим. Рўзадор ҳам, оғзи очиқ ҳам бўлдим*», дедим. *Росууллоҳ* соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Эй Оиша, яхши қилибсиз!», дедилар ва мени айбламадилар». Имом Насойи ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг таомлари

Дастурхонлар ва қозон-товорқлар халқнинг юқори табакаси ва

бошлиқларининг уйларида бориб келаверади. Юртлар-у одамлар умматнинг пайғамбари Мухаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қўл остида. Туялар устида озиқ-овқатлар юкланган ҳолда келар, у зотнинг олдиларида олтин-кумуш тўлиб-тошар эди! Айтингчи, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг еб-ишилари қандай бўлганди?! Подшоҳлар ҳаёти каби эдими, ёки улардан кўра буюк ва азamatли эдими? Давлатманд бойларнинг овқатлари каби эдими? Ёки уларнидан яхшироқ эдими?! Сиз Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг таоми, унинг озлиги ва соддалигини кўрганингизда ҳайратга тушманг!

Анас розияллоҳу анҳу бизга ривоят қилиб деди: **«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдида камдан-кам ҳолатларда нон ва гўшим пешинлик ёки кечки овқат пайтида жамланган».**

Имом Аҳмад ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам жуда ҳам қийинчилик билан қоринларини тўйдирап эдилар. Ёхуд фақат меҳмонлар билангина қоринларини тўйдирап эдилар. Унда ҳам меҳмонларнинг кўнгли учун мажбур қоринларини тўйдирап эдилар.

Оиша розияллоҳу анҳо деди: **“Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вафот этгунларига қадар у зотнинг оила аъзолари кетма-кет икки кун арпа нонига тўймаганлар”**.

Имом Муслим ривояти.

Бошқа бир ривоятда эса: **«Мұхаммад соллалоҳу алайҳи васалламнинг оила аъзолари Мадинага келгандан сўнг, кетма-кет уч кеча бугдой нонига тўймадилар, токи у зот қабз руҳ бўлдилар».**

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Балки, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ейдиган бирон нарса топа олмай, оч ухлар эдилар!

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анхумо деди: **«Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ва унинг оиласи кетма-кет кечаларда кечки овқат учун бирон нарса топа олмасдан оч ухлар эдилар. Уларнинг нони кўпроқ арпа нони эди».**

Имом Термизий ривояти.

Гап озлик ва танқислиқда эмас. Чунки, бойликлар Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қўл остида тўлиб-тошган ва ҳузурига юклар ортилган туялар келар эди. Лекин Аллоҳ таоло пайғамбари учун мукаммал ва энг тўғри ҳаётни танлаган эди.

Уқба ибн Ҳорис розияллоҳу анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам биз билан бирга аср намозини ўқидилар, кейин шошилиб уйларига кириб кетдилар*. Ҳеч қанча вақт ўтмади ҳамки қайтиб чиқдилар. Бўлган ҳолат ҳақида мен ёки бошиға одам сўради. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «*Уйда садақа (закот)дан бўлган олтинни қолдирган эдим. Уни кечаси билан олиб қолшини ёқтиргадим-да, тақсим қилиб юбордим*», дедилар».

Имом Муслим ривояти.

Ҳайратомуз саховат ва мисли кўрилмаган эҳсон бу умматнинг пайғамбарида мужассам эди.

Анас розияллоҳу анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Исломга кириш эвазига ҳар нарсадан сўралсалар берардилар. Ҳатто, бир киши келганида икки тоз ораси тўла қўйларни бердилар. У одам қавми олдига бориб: “Эй қавмим, мусулмон бўлинглар, албатта Муҳаммад камбагалликдан кўрқмаган кишиларнинг эҳсонини қилмоқда!”*», деди».

Имом Муслим ривояти.

Мана шу эҳсон ва саховат соҳиби бўлган Пайғамбарнинг ахволи ҳақида тафаккур қилиб кўринг!

Анас розияллоҳу анху деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вафот етгунларига қадар на хон устидиа овқатландилар ва на юпқа нон едилар*».

Имом Бухорий ривояти.

Оиша розияллоҳу анхонинг ҳузурига Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам келар ва: «**«Овқатингиз борми?»**», дер эдилар, Оиша розияллоҳу анҳо: «**«Йўқ»** дер айтса: «**«Мен бугун рӯза тутдим»**», дердилар.

Имом Муслим ривояти.

Бир ёки икки ой давомида Росулуллоҳнинг хонадони фақат хурмо ва сув билангина кун кечирар эди.

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Таомлари ва таом турларининг озлигига қарамай Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олий ахлоқи ва Исломий одоби Аллоҳнинг неъматига шукроналар келтириш, таомни тайёрлаганларга миннатдорчилик билдириш, хато қилсалар айбламасликка ундар эди. Чунки, у (хато қилувчи) тиришган, бироқ, хато қилган-да. Шунинг учун ҳам, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам таомни айбламас, пиширувчини маломат қилмас, бор нарсани рад, йўқ нарсани талаб қилмас эдилар! Уммат пайғамбарининг ғами қорни ва овқати эмас эди!

Абу Хурайра розияллоху анху деди: **«Росуллорох соллаллоху алайхи васаллам ҳеч қачон таомни айбламаганлар: агар хоҳласалар еганлар, хоҳламасалар емаганлар».**

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Севимли дўстларимиз учун шайхулислом Ибн Таймийя роҳимаҳуллоҳнинг сўзларини мухтасар қилиб келтирмоқчиман:

«Ейши ва кийинишдаги энг яхши йўл – Муҳаммад соллаллоху алайхи васалламнинг йўлидир. Росуллорох имкони бўлган нарсани иштаҳа қилса ер, бор нарсани қайтармас, йўқ нарсани талааб қилмас эдилар. Агар нон ва гўши тозор бўлса ер эдилар. Агар мева, нон ва гўши тозор бўлса ер эдилар. Агар хурмонинг ўзи ёки ноннинг ўзи тозор бўлса ер эдилар. Агар икки хил таом тозор бўлса: «Мен икки хил таомни емайман», демас, лаззатли ва ширави таомлардан бош тортмас эдилар. У зотнинг сўзларидан: «...Лекин мен рӯза ҳам тутаман, оғзим очиқ ҳам бўлади, (кечалари намоз учун) тураман ҳам, ухлайман ҳам. Хотинларга ҳам уйланаман. Гўши тозор ейман. Бас, ким менинг суннатимдан юз ўғирса, у мендан эмас».

Аллоҳ таоло ҳалол нарсаларни ейиш ва Аллоҳ таолога шукр этишга амр этди. Шунинг учун ҳам, ҳалол нарсаларни ҳаром қилган одам ҳаддидан ошган, Аллоҳга шукр қилмаган одам эса Аллоҳнинг ҳаққини зое қилган танбал бўлади. Росуллорох соллаллоху алайхи васалламнинг йўли энг тўғри йўлдир. Ундан бурилиш эса икки тарафга олиб борадир: исроф қилган ва масъулиятларни адo этишдан юз ўғириб, мойилликларига берилган инсонлар. (Иккинчиси эса), ҳалол нарсаларни ҳаром қилган, Аллоҳ таоло буюрмаган роҳиблиknи йўлаб топган инсонлар. Ҳолбуки, Ислом динида роҳиблик йўқдир».

Давом этиб роҳимаҳуллоҳ шундай дейди: **«Ҳар бир ҳалол – ёқимлидир. Ҳар бир ёқимли ҳалолдир. Аллоҳ таоло бизга ёқимли нарсаларни ҳалол қилиб, ифлос нарсаларни ҳаром қилди. Унинг ёқимлилиги, биз учун фойдали ва лаззатли бўлишидир. Аллоҳ таоло бизга зарарли бўлган ҳар бир нарсани ҳаром қилди, фойдали бўлган барча нарсага руҳсат берди».**

Кейин, яна шундай дедилар: **«Одамлар емоқ, киймоқ, очлик ва тўқлика турлича бўладилар. Ҳаттоди, бир кишининг ҳоли ҳам турлича бўлиши мумкин. Бироқ, амалларнинг энг яхиси Аллоҳ таолога итоатли ва қилган одамга фойдали бўлганидир».**

Иbn Таймийя, “Мажмуъул-фатово”, 22-жузъ, 310-бет.

Бошқаларнинг шарафини ҳимоя қилиш

Мажлисларнинг энг яхшиси – илм ва зикр ўтиришлариdir. Агар шу мажлисда Одам фарзандининг сараси ва уммат муаллими ўзининг сўзлари, таълимлари ва ўгитлари билан иштирок этсалар нима дейсиз! Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мажлисларининг соғ ва сийратининг тозалиги сабабли хато қилганларни тузатар, билмаганларга ўргатар, ғофил қолганларни огоҳлантирар ва мажлисларида фақатгина яхшиликларнигина қабул қиласар эдилар. Агар бировга қулоқ солсалар жим эшитар, бироқ, гийбатни қабул қилмас, чақимчилик ва тухматларга рози бўлмас эдилар.

Утбон ибн Молик розияллоҳу анҳу деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менинг уйимда намоз ўқиб бўлғанларидан кейин уйдагилардан бири: «Молик ибн Духиун қаерда?», деди. Бир киши: «У Аллоҳ ва Росулини яхши кўрмайдиган мунофиқдир», деди. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ундай дема, кўрмайсанми, у «Ла илаҳа иллАллоҳ», деган ва у бу билан Аллоҳнинг юзини хоҳлайди. Дарҳақиқат, Аллоҳ, Аллоҳнинг юзини умид қилиб: «Ла илаҳа иллАллоҳ», деган одамни жаҳаннамга ҳаром қилди», дедилар».*

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ёлғондан гувоҳлик бериш ва ҳуқуқларни тортиб олишдан огоҳлантирар эдилар!

Абу Бакр розияллоҳу анҳу деди: «*Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Катта гуноҳларнинг каттарогини айтиб берайми?», дедилар. Биз: «Ха, эй Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам», дедик. «Аллоҳга шерик қилиши ва ота-онага оқ бўлиши», дедилар. Ёнбошлаган эдилар, ўтириб олдилар: «Огоҳ бўлинглар! Ёлғон гувоҳлик берии», дедилар. Бу сўзни тақрорлайвердилар, тақрорлайвердилар Ҳатто: «Кошки, сукум сақласалар!», деб қолдик».* Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Уммул мўъминийн Оиша розияллоҳу анҳога муҳаббатлари буюк бўлсада, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам гийбат килишларини инкор қилдилар ва гийбатнинг катта хатарларини баён қилдилар.

Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Мен Росууллоҳ соллаллоҳу*

алайҳи васалламга: «Софиянинг бундай-бундай бўлиши етарилидир», дедим».

(Баъзи ровийлар бу сўзлари билан София розияллоху анҳонинг бўйи пастлигидан киноя қилдилар, дедилар.)

«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сиз шундай бир сўзни айтдингиз-ки, агар уни дengiz сувига аралашибилса, дengiz сувининг барчасини бузар эди», дедилар.

Имом Абу Довуд ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам биродарларининг шарафларини ҳимоя қилган одамга башорат бериб дедилар:

«Биродарининг шарафини гийбатдан ҳимоя қилган одамни жаҳаннам азобидан озод қилиши, Аллоҳ таолонинг зиммасида ҳақдир».

Имом Аҳмад ривояти.

Аллоҳ таолони кўп зикр қилиш

Биринчи мураббий ва уммат пайғамбари Мухаммад соллалоҳу алайҳи васаллам ибодат қилиш ва қалбни Аллоҳга боғлашга катта эътибор берар эдилар. У зот бир лаҳзани Аллоҳнинг зикри, ҳамди, шукри, истиғфор ва Аллоҳга ялинишсиз ўтказмас эдилар. Ҳолбуки, у зотнинг аввалги ва кейинги барча гуноҳлари кечирилган эди. У шукроналар келтирган банда ва пайғамбар, ҳамдлар айтувчи Росулдир. У Роббисининг қадрини билди, Унга ҳамд айтиб, дуо қилди ва ялинди, вақтининг қадрига етиб, ундан фойдаланди ва унинг тоат-ибодат билан обод бўлишига ҳарис бўлди.

Оиша розияллоху анҳо дедилар: *«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таолони ҳар лаҳзада зикр қилар эдилар».*

Имом Муслим ривояти.

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоху анхумо деди: *«Биз Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бир ўтиришида:*

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ ثُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ

«Роббим, мени кечир ва тавбаларимни қабул эт. Сен раҳмли ва тавбаларни қабул этувчи зотсан», деб юз марта тақрорлаганларини санар эдик». Имом Абу Довуд ривояти.

Абу Ҳурайра розияллоху анҳу деди: *«Мен Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг: «Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, мен бир кунда Аллоҳга етмиши мартадан кўпроқ*

истигфор айтиб, тавбалар қиласман», деганларини эшигтанман». Имом Бухорий ривояти.

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анху деди: «Биз бир тигинда Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васалламнинг юз мартадан ортиқ:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ ثُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ السَّوَابُ الرَّحِيمُ

«Роббим мени кечир ва тавбаларимни қабул қилгин. Чунки, Сен меҳрибон ва тавбаларни қабул қилувчи зотсан», деб айтганларини санар эдик». Имом Термизий ривояти.

Уммул мўъминийн Умму Салама розияллоҳу анҳо ҳузурида бўлғанларида Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўп қилган дуолари:

يَا مُقْلِبَ الْقُلُوبِ، شَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

«Эй қалбларни айлантирувчи зот, менинг қалбимни динингда мустахкам қил!» бўлганини зикр этди.

Имом Термизий ривояти.

Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қўшниларга муносабати

Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қўшниларга муносабати қандай яхши эди-я! Росуллорининг қалбида қўшни учун алоҳида ўрни бор эди. Ҳатто, У зот: *«Жибрил менга қўшини ҳақида васиятни шунчалар кўп қилди-ки, мен қўшини меросхўр бўлиб қолармикин, деб ўйладим»*, дедилар

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васаллам Абу Зар розияллоҳу анхуга: *«Эй Абу Зар, агар гўшим қайнатсанг, сувини кўпроқ куй ва ундан қўшиниларингга ҳам бер!»*, деб васият қилган эдилар.

Имом Муслим ривояти.

Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васаллам қўшниларга озор беришнинг ёмон оқибатларидан огоҳлантиридилар: *«Қўшиниси унинг ёмонликларидан хотиржам бўлмаган одам жаннатга кирмайди»*.

Имом Муслим ривояти.

Росуллоро соллаллоҳу алайҳи васаллам: *«Кимки Аллоҳ ва охират кунига иймон келтирган бўлса қўшинисига яхшилик қилсин!»*, деб айтганларидек яшаган қўшниларга хушхабарлар бўлсин!

Чиройли мұомала

Оиша розияллоху анҳо дедилар: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алаіҳи васалламга бирор киши ҳақида бирор гап етіб қолса: «Фалончи нега ундаі дейди?», деб айтмас, балки: «Одамларга нима бўлди, нега ундаі-бундай деяптилар?», дер эдилар».*

Имом Термизий ривояти.

Анас ибн Молик розияллоху анҳу деди: «*Росулуллоҳ соллаллоҳу алаіҳи васаллам ҳузурига юзида сариқ рангнинг изи бўлган бир одам кирди. Росулуллоҳ юзида ёқтирмаган нарсаси бўлган одамнинг юзига қарамас эдилар. У одам чиққандан сўнг: «Унга айтсангизлар юзидаги нарсани ювиб ташласа», дедилар».*

Имом Аҳмад ва Абу Довуд ривояти.

Ибн Масъуд розияллоху анҳу деди: «*Сизларга жаҳаннамга ҳаром бўладиган ёки жаҳаннам унга ҳаром бўладиган кимсадан дарак берайинми? Жаҳаннам мулойим, ҳалим ва бошқаларга ўзини яқин тутган кишига ҳаромдир».*

Имом Термизий ривояти.

Ҳақларни адo этиш

Инсон зиммасидаги ҳақлар кўпdir. Аллохнинг ҳаққи, оила ҳаққи ва нафс ҳаққи. Бундан ташқари бандаларнинг ҳақлари ҳам бор. Сиз нима дейсиз, Росулуллоҳ соллаллоху алаіҳи васаллам вактларни қандай тақсимлаб, кунларидан қандай фойдаланган эканлар-а?!

Анас розияллоху анҳу деди: «*Уч кишии Росулуллоҳ соллаллоҳу алаіҳи васалламнинг хонадонига келиб, пайғамбаримизнинг ибодатлари ҳақида сўрадилар. Уларга Росулуллоҳнинг ибодатларини айтиб берилганида, гўёки улар зикр қилинган амалларни кам санагандек бўлдилар ва: «Биз қаерда-ю, Росулуллоҳ қаердалар? У зотнинг аввалги-ю, охирги гуноҳлари кечирилган бўлса?», дедилар. Уларнинг бири: «Мен кечалари доимо намоз ўқийман», иккинчиси: «Мен кундузлари доимо рўзадор бўлиб, оғзими очмайман», учинчиси эса: «Мен хотинлардан узлат қиласан ва ҳеч ҳам уйланмайман», деди. (Бу гаплардан хабар топгач) Росулуллоҳ соллаллоху алаіҳи васаллам уларнинг олдиларига келдилар ва: “Шундай-шундай гапларни айтганлар сизларми?! Аллоҳ номига онт ишиб айтаманки, албатта мен сизлардан кўра Аллоҳдан қўрқувчироқ ва унга тақволиригингизман! Лекин, мен рўза ҳам тутаман, оғзим ҳам*

очиқ бўлади. Намоз ҳам ўқийман, ухлайман ҳам ва хотинларга уйланаман. Бас, ким менинг суннатимдан воз кечса, у мендан эмас».

Имом Бухорий ва Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шиҷоати ва сабр-бардоши

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Аллоҳнинг динига ёрдам бериш, Аллоҳ сўзини олий қилиш ва Аллоҳ берган неъматларни ўз ерига қўйиш борасида катта улушлари бор. Оиша розияллоҳу анҳо дедилар: «*Росулуллоҳ қўллари билан на хизматкорларини ва на хотин-қизларини урдилар. Фақатгина Аллоҳ йўлидаги жиҳодда қўллари билан (душманларни) урдилар*».

Имом Муслим ривояти.

Қурайш сардорлари ва кофирлари олдида Ислом динига даъват этиб ёлғиз туришлари ҳамда Аллоҳнинг нусрати келгунига қадар бу динда сабот билан туришлари, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шиҷоатининг намуналаридан баъзисидир. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Мен ёлғиз ўзимман, ҳамма менга қарши!», деб айтмадилар. Балки, Аллоҳ таолога суюниб, даъватни ошкор қилдилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам одамларнинг энг шиҷоатлиси ва матонатлиси эдилар. Одамлар қочар, у зот эса жойида матонат кўрсатиб турар эдилар!

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳиро ғорида ибодат килар, лекин на Қурайш ва на бошқа кофирлар унга озор бермас эдилар. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тавҳид ва Аллоҳнинг Ўзигагина ибодат қилиш керак эканлигига очиқ даъват қилганларида гина, кофирлар бир ёқадан бош чиқариб, қаршилик кўрсата бошладилар ва ҳайратланиб:

﴿أَجَعَلَ الْأَهْمَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ...﴾

«(Шунча) худоларни битта худо қилиб олибдими?!», дедилар.

“Сод” сураси, 5-оятдан.

Холбуки, улар бутларни ўzlари билан Аллоҳ ўртасида воситачи қилиб олган эдилар. Аллоҳ таоло бу ҳақда шундай дейди:

﴿...مَا نَعْبُدُ هُمْ إِلَّا لِيُقْرِبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ...﴾

«...(Улар): “Биз (ўша “худо”ларимизга) факат улар бизни Аллоҳга яқин қилишлари учунгина ибодат қилурмиз”,

(дерлар)...».

“Зумар” сураси, 3-оят.

Йўқса, улар Аллоҳ таолонинг рубубият (ғамхўр тарбияткунандалиги)даги ёлғизлигига иқрор эдилар:

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنْ أَلْسُنَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ

هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

«(Эй Мухаммад алайхис-салом, мушрикларга) айтинг: “Ким сизларга осмонлардан ва Ердан ризқу рўз берур?”. Айтинг: “Аллоҳ (ризқ берур). Шак-шубҳасиз, ё бизлар ёки сизлар (яъни, икки тоифадан бири) аниқ ҳидоят устида ёки очиқ залолатдадир».

“Саъба” сураси, 24-оят.

Мусулмон дўстим, мусулмонлар яшаётган ўлкаларда ўликлардан эҳтиёжларини сўраш, уларни воситачи қилиш, уларга назр аташ, улардан қўрқиш ва умид қилиш каби ширк амалларининг ёйилгани ҳакида тафаккур қилиб кўринг! Бу ширк амаллари сабабли Аллоҳ билан боғланган арқонлар узилди ва ўликлар абадий тирик бўлган зотнинг ўрнига қўйилди:

إِنَّمَا مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ أَنَّارٌ ...

«...Албатта кимда-ким Аллоҳга ширк келтирса, Аллоҳ унга жаннатни харом қилур, унинг борар жойи дўзахдир...».

“Моида” сураси, 72-оятдан.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларидан шимол тарафда жойлашган Уҳуд тоғига қарайлик. Бу тоғ олдида бўлиб ўтган жанг асносида Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қаҳрамонлиги, матонати ва у зотга етган жароҳатга бардошлари очиқ кўринган эди. Ана шу жангда муборак юзларидан қон оққан, курак тишлари синдирилган ва бошлари ёрилган эди. Аллоҳ пайғамбаримизга салавоту-саломлар йўлласин.

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳу Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг жароҳатлари ҳакида шундай дейди:

«Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, мен Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг жароҳатини ким ювгани, унга ким сув қўйиб тургани ва нимани дори қилинганини жуда яхши биламан. Росулуллоҳнинг қизи Фотима розияллоҳу анҳо жароҳатни ювар, Алий розияллоҳу анҳу эса унга қалқонда сув қўйиб турар эди. Фотима розияллоҳу анҳо сув қон келишини

кучайтирганини кўрганидан сўнг, бўйранинг бир парчасини олиб кийдирди-да, уни жароҳатга босди. Қон тўхтади. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тишлари синди, юзлари жароҳатланди ва дубулгалари бошларида турганда синди».

Имом Бухорий ривояти.

Аббос ибн Абдулмутталлиб розияллоҳу анҳу Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Ҳунайн жангидаги ҳолатларини таърифламоқда:

«Мусулмонлар чекина бошлаганларида Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз ерларидан жилмай турдилар. Ҳачири коғирлар томон чопмоқчи бўлар, мен эса тезлаб кетмасин дея унинг жисловидан тутиб турар эдим. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у онда: «Мен пайгамбарман, ёлғончи эмасман. Мен Абдулмутталлибининг ўғлимани», дер эдилар».

Имом Муслим ривояти.

Довюрак чавандоз машҳур ҳодисалар соҳиби Алий розияллоҳу анҳу Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳақида шу сўзларни айтди:

«Икки тараф бир-бiri билан тўқнашган ва жсанг авжига чиққанида Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан ҳимояланар эдик. Чунки, у зотдан кўра душманга яқинроқ бошика кимса қолмас эди».

Имом Муслим ривояти.

Даъват ишидаги Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сабру-бардоши зарбулмасал ва чиройли намунадир. Чунки, Аллоҳ таоло у зот сабабли дин асосларини тиклади. У зотнинг чавандозлари Арабистон ярим ороли, Шом ва Мавороуннахрларда жавлон урди. Натижада, шаҳар ва қишлоқдаги ҳар бир уйга Ислом дини етиб борди.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Аллоҳ йўлида шундай қўрқитилдим-ки, бошика ҳеч ким бунчалар қўрқитилмади! Аллоҳ йўлида шундай озорландимки, бошика бирор бундай озорланмаган! Бир бор менга ўттиз кеча ва қундуз ўтди, мен ва Билол учун жонзот ейши мумкин бўлган таомдан Билолнинг қўлтигига жойлашадиган миқдорда озуқамиз бўлар эди».

Имом Термизий ва Аҳмад ривояти.

Ул зотга келган бойликлар, ўлжалар ва Аллоҳ таоло ато этган фатҳлар бўлишига қарамай Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам на бир динор ва на бир дирҳам мерос қилиб

қолдирмадилар. Балки, ушбу илмни қолдирдилар, у пайғамбарлик меросидир. Ким бу меросни олмоқчи бўлса, марҳамат қилиб олсин!

Оиша розияллоҳу анҳо:

«Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам на динор, на дирҳам, на қўй ва на туя мерос қилиб қолдирмадилар ва бирон нарсани васият қилмадилар», дедилар.

Имом Муслим ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дуоси

Дуо буюк ибодатлардан бири бўлиб, уни Аллоҳдан бошқаси учун қилиш жоиз эмасдир. Дуо — Аллоҳ таолога муҳтожлиқ, куч ва қувватга эга эмасликни кўрсатишдир. У — қуллик белгиси, башарий хокисорликни сезишдир. Дуода Аллоҳ таолога санолар айтиш, эҳсон ва саховатни боғлаш бордир. Шунинг учун ҳам, Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Дуо — ибодатнинг ўзгинасидир», деган эдилар.

Имом Термизий ривояти.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳ таолога кўп дуо қилар, ялинар ва муҳтожлигини кўрсатар, ҳамда дуо учун пурмаъно сўзларни истеъмол қиласар эдилар.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг дуоларидан намуналар:

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أُمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَيْ التِّي فِيهَا مَعَاشِي
وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ
الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ

«Аллоҳим, мен учун ишимининг саломати бўлган динимни, тирикчилигим бўлган ҳаётимни, оқибатим бўладиган охиратимни ислоҳ эт! Ҳаётни мен учун барча яхшиликларда зиёда қил! Ҳаётдан кўз юмишини эса барча ёмонликлардан кўра мен учун роҳатбахт қил!»

Имом Муслим ривояти.

اللَّهُمَّ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِكُهُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي
سُوءًا أَوْ أَجْرَةً إِلَى مُسْلِمٍ

«Аллоҳим! Эй гайб ва ошкора нарсаларни билувчи, самоватуерни яратган ва барча нарсанинг Роббиси ва хожаси, мен

Сендан ўзга илоҳ йўқ эканига гувоҳлик бераман, ҳамда нафсимнинг ёмонлигидан, Шайтон ва унинг тузоқларидан, ўзимга ёки мусулмонларга ёмонлик қилишишмдан Сен билан паноҳ тилайман».

Имом Термизий ривояти.

اللَّهُمَّ أكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

«Аллоҳим, мени ҳалолинг ила ҳаромингдан кифоялантириш ва ўз марҳаматинг-ла, ўзингдан бошқалардан беҳожат қил!»

Имом Термизий ривояти.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِفْنِي بِالرَّفِيقِ

«Аллоҳим, мени кечир, менга раҳм қил ва мени Улуг Дўстларга қовушитириш». Имом Бухорий ва Муслим ривоятлари.

Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қийинчилик даврларида ҳам, фаровончилик даврда ҳам Аллоҳ таолога кўп дуо қиласар эдилар. Бадр кунида мусулмонларнинг ғалабаси ва мушрикларнинг мағлубиятини сўраб дуо қилганларида, елкаларидағи ридолари ерга тушиб кетди. Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзи, оиласи, саҳобалари ва барча мусулмонлар учун дуо қиласар эдилар.

Зиёратнинг ниҳояси

Росулуллоҳнинг ҳадислари, чиройли сийрати, жиҳоди ва мусибатлари ҳакидаги ривоятларни эшитдик. Бизнинг зиммамиизда Мұхаммад соллалоҳу алайҳи васалламга нисбатан адо этишимиз керак бўлган ҳақлар бордир. Биз бу ҳақларни бажариш билан барча эзгуликларни мукаммал қилайлик ва тўғри йўлдан юрайлик. Росулуллоҳнинг уммати зиммасидаги ҳақларидан баъзилари қуидагилардир:

* Росулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга сўз ва амалда садоқатли иймон келтириш, у зот олиб келган барча нарсаларида тасдиқлаш, у зотга итоат этишнинг фарзлиги ва итоатсизлик қилишдан эҳтиёт бўлиш, масалаларнинг ҳукмида у зотга мурожаат этиш ва у зотнинг ҳукмига рози бўлиш, у зотни гулув ва камситишсиз ўз мартабасига қўйиш, у зотга эргашиш ва у зотдан барча ишларда ўрнак олиш, у зотни оила, фарзанд ва барча одамлардан кўра кўпроқ севиш, улуғлаш ва хурматлаш, у зот олиб келган динга ёрдам бериш, у зотнинг суннатини ҳимоя қилиш ва мусулмонлар ўртасида жонлантириш, у зотнинг саҳобаларини севиш, улар учун Аллоҳдан розилик сўраш ҳамда уларнинг

таржимаи ҳолларини ўрганиш. Аллоҳ пайғамбаримизга беадад салавоту – саломлар йўлласин!

* Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни яхши кўриш аломатларидан бири — У зотга саловот айтишдир. Аллоҳ таоло деди:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْيَتِيمِ إِذَا مَوَاتَهُمْ ۚ صَلُوٰعَلَيْهِ

وَسَلَّمُوا تَسْلِيمًا

« Албатта Аллоҳ ҳам, Унинг фаришталари ҳам Пайғамбарга дуо-ю салавот айтурлар. Эй мўминлар, сизлар ҳам у зотга салавот ва салом айтинглар! ». “Аҳзоб” сураси, 56-оят.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кунларингизнинг энг афзали — жума қунидир. У қунда Одам (алайҳис-салом) яратилди. У қунда (сурга) дам урилади ва (унинг оқибатида барча жонли маҳлукот) бехуши бўлади. Бас, у (жума) қун(и) Менга кўп салавотлар айтинглар! Чунки, сизларинг салавотларингиз менга кўндаланг қилинади», дедилар. Саҳобалардан бири: «Ё Росууллоҳ, чириб кетган бўлсангиз сизга бизнинг салавотларимиз қандай кўндаланг қилинади?», деб савол берди. Унга Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳ таоло пайғамбарларнинг жасадларини ейшини ерга ҳаром қилди», деб жавоб бердилар.

Имом Абу Довуд, ибн Можа ривояти.

Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уммати ўз пайғамбарининг ҳаққига баҳиллик қиласлиги керак. Чунки, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бахил – унинг ҳузурида зикр қилинганимда менга салавот айтмаган одамдир», дедилар. Имом Термизий ривояти.

Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Бир қавм бир ерда ўтириб Аллоҳни тилга олмас ва пайғамбарларига салавот айтмас эканлар, уларга ҳасрат ва надомат (ёки ўч) бўлур: Агар (Аллоҳ) хоҳласа уларни азоблайди, хоҳласа кечиради».

Имом Термизий ривояти.

Видолашув

Иймонлар обод бўлган ва тоат-ибодатга асосланган ушбу хонадондан чиқар эканмиз, Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатлари биз ва (дунё мashaққатлари ва жаҳаннам азобидан) қутилишни хоҳлаган инсонлар учун белги, ҳидоятни излаганлар учун йўл бўлиб қолмоқда. Энди, салаф уламолари ва уларнинг бу буюк суннатга эргашиш борасидаги ҳарисликлари ҳақида бир тўхталиб ўтамиз. Шояд Аллоҳ таоло бизни чиройли намуна ва ўрнак олишга мусассар қилса.

Аҳли суннат имоми Аҳмад ибн Ҳанбал роҳимаҳуллоҳ деди:

«Қайси ҳадисни ёзган бўлсан, унга амал қилдим. Ҳатто, бир куни Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг (ҳижома қилдирганидан) қон олдирганидан сўнг Абу Тойбага бир динор берганини ўқидим, мен ҳам қон олдирганимда қон олувчи (ҳажжом)га бир динор бердим».

«Сияру аъламун нубала», 11-жузъ, 213-бет.

Абдураҳмон ибн Маҳдий роҳимаҳуллоҳ:

«Суфён роҳимаҳуллоҳнинг: «Менга Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан бирон бир ҳадис етиб келган бўлса, унга бир марта бўлсада амал қилдим» — деб айтганини эшиитганман» — деди.

Муслим ибн Ясор роҳимаҳуллоҳ деди:

«Мен оёқ кийимим билан намоз ўқийман. Аслида уларни ечиши мен учун қийин эмас. Бироқ, мен суннатга риоя қилмоқчи бўламан».

(Танбех: буни жойнамоз тўшалмаган ўринларда қилинади). Имом Аҳмад ибн Ҳанбал, «Зуҳд», 355-бет.

Рисоламизниң хотимасида муҳтарам китобхон учун катта масъулиятни ўз ичига олган ушбу ҳадисни тақдим этмоқчимиз. Росууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Умматнинг ҳаммаси Жаннатга кирадилар, магарам юз ўғирганлари кирмайдилар». Саҳобалар: «Ё Росулуллоҳ, кимлар юз ўғиради?», дедилар. «Кимки менга итоат қиласа жаннатга киради. Кимки менга осий бўлса, ана шу юз ўғиргандир», деб жавоб бердилар.

Имом Бухорий ривояти.

Аллоҳим, бизга пайғамбаринг Мұхаммад соллалоҳу алайҳи васалламни яхши қўриш, тўғри йўлда унинг қўрсатмаларига адашмай ва адаштиrmай юришни насиб эт! Аллоҳим, кеча-кундузлар алмашар экан, солиҳлар, зокирлар зикр этарканлар Сен Унга салавотлар йўлла! Аллоҳим Буюк Фирдавс жаннатида бизга пайғамбаримиз Мұхаммад соллалоҳу алайҳи васаллам билан бирга бўлишни насиб эт! Уни қўриш, Унинг ҳавзидан сув ичиш ва ундан кейин ҳеч қаҷон чанқамасликни насиб эт!

Аллоҳ таоло пайғамбаримиз, унинг оиласи ва барча саҳобаларига салавоту – саломлар йўлласин!

